

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** A BIZOTTSÁG (EU) 2015/61 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2014. október 10.)

az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 11., 2015.1.17., 1. o.)

Módosította:

Hivatalos Lap

	Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u> A Bizottság (EU) 2018/1620 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. július 13.)	L 271	10	2018.10.30.

**A BIZOTTSÁG (EU) 2015/61 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ
RENDELETE**

(2014. október 10.)

az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

I. CÍM

LIKVIDITÁSFEDEZETI RÁTA

1. cikk

Tárgy

E rendelet az 575/2013/EU rendelet 412. cikkének (1) bekezdésében meghatározott likviditásfedezeti követelményt pontosító szabályokat rögzít.

2. cikk

Hatály és alkalmazási kör

(1) E rendelet a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerinti felügyelet alá eső hitelintézetekre alkalmazandó.

(2) A hitelintézetnek az 575/2013/EU rendelet 6. cikkének (4) bekezdése szerint egyedi alapon kell eleget tennie az e rendeletben foglaltaknak. Az illetékes hatóság teljes vagy részleges mentességet adhat e rendelet egyedi alapon történő alkalmazása alól az 575/2013/EU rendelet 8. vagy 10. cikke szerint, feltéve, hogy az ott rögzített feltételek teljesülnek.

(3) Ha valamely csoport egy vagy több hitelintézetet foglal magában, az EU-szintű anyaintézmény, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött intézmény vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött intézmény az e rendeletben rögzített kötelezettségeket az 575/2013/EU rendelet 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően konszolidált alapon alkalmazza, az összes alábbi rendelkezéssel együtt:

a) a harmadik országbeli leányvállalat tulajdonát képező harmadik országbeli eszközök a konszolidáció céljából likvid eszköznek ismerhetők el, ha a harmadik ország likviditásfedezeti követelményre vonatkozó jogszabályai szerint likvid eszköznek minősülnek, és megfelelnek az alábbi feltételek egyikének:

i. megfelelnek az e rendelet II. címében meghatározott valamennyi követelménynek;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáféréséről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

▼M1

- ii. nem felelnek meg az e rendelet II. címében a kibocsátás volumene tekintetében meghatározott egyedi követelménynek, de megfelelnek az ott megállapított valamennyi egyéb követelménynek.

A ii. alpont értelmében elismerhető eszközök csak azon stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlások mértékéig ismerhetők el, amelyek az eszközök pénznemében és ugyanazon leányvállalatnál merültek fel;

▼B

- b) annak a harmadik országbeli leányvállalatnak a likviditáskiáramlásait, amelyre ennek a harmadik országnak a likviditásfedezeti követelményre vonatkozó jogszabályai szerint a III. címben rögzítetteknél magasabb százalékos értékek vonatkoznak, a harmadik ország nemzeti jogszabályaiban rögzített magasabb arányok szerint kell a konszolidáció során figyelembe venni;
- c) annak a harmadik országbeli leányvállalatnak a likviditásbeáramlásait, amelyre ennek a harmadik országnak a likviditásfedezeti követelményre vonatkozó jogszabályai szerint a III. címben rögzítetteknél alacsonyabb százalékos értékek vonatkoznak, a harmadik ország nemzeti jogszabályaiban rögzített alacsonyabb arányok szerint kell a konszolidáció során figyelembe venni;
- d) a csoporthoz tartozó befektetési vállalkozásoknak e rendelet 4. cikkét konszolidált alapon, és az 575/2013/EU rendelet 412. cikkét a likvid eszközök, valamint a likviditáski- és -beáramlások meghatározásával kapcsolatban konszolidált és egyedi alapon kell alkalmazniuk. Az e pontban meghatározottak kivételével a befektetési vállalkozásokra a likviditásfedezeti rátára vonatkozó követelmény 575/2013/EU rendelet 508. cikkével összhangban történő részletes meghatározásáig továbbra is a tagállamok nemzeti jogszabályaiban a befektetési vállalkozásokra meghatározott, részletes likviditásfedezeti ráta alkalmazandó;
- e) konszolidált szinten a 33. cikk (3) és (4) bekezdésében említett szakosodott hitelintézettől származó beáramlás mennyiségét kizárólag az ugyanezen vállalkozástól származó kiáramlás mennyiségéig lehet figyelembe venni.

*3. cikk***Fogalommeghatározások**

E rendelet alkalmazásában:

1. „1. szintű eszközök”: az 575/2013/EU rendelet 416. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett rendkívül magas likviditású és hitelminőségű eszközök;
2. „2. szintű eszközök”: az 575/2013/EU rendelet 416. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett magas likviditású és hitelminőségű eszközök; a 2. szintű eszközök 2A. és 2B. szintű eszközökre bonthatók tovább az e rendelet II. címe 2. fejezetének megfelelően;

▼B

3. „likviditási puffer”: a likvid eszközök azon mennyisége, amellyel a hitelintézet e rendelet II. címével összhangban rendelkezik;
4. „adatszolgáltatás devizaneme”: az a devizanem, amelyben az 575/2013/EU rendelet hatodik részének II. és III. címében hivatkozott likviditási tételeket jelenteni kell az illetékes hatóságnak az említett rendelet 415. cikke (1) bekezdésének megfelelően;
5. „eszközfedezeti követelmény”: az eszközök és források egymáshoz viszonyított aránya, amint azt a tagállam vagy harmadik ország jogszabályai – a hitelminőség javítása érdekében – a fedezett kötvényekkel kapcsolatban meghatározzák;
6. „kkv”: a 2003/361/EK bizottsági ajánlás ⁽¹⁾ meghatározása szerinti mikro-, kis- és középvállalkozások;
7. „nettó likviditáskiáramlás”: a hitelintézet likviditásbeáramlásával csökkentett likviditáskiáramlása e rendelet III. címének megfelelően;

▼M1**▼B**

10. „magánbefektetési társaság”: a tulajdonosok vagyonának kezelése kizárólagos céljából létrehozott olyan vállalkozás vagy vagyonkezelő, amelynek tulajdonosa vagy tényleges tulajdonosa természetes személy vagy egymással szoros kapcsolatban álló természetes személyek csoportja, és a társaság semmilyen kereskedelmi, ipari vagy szakmai tevékenységet nem végez. A magánbefektetési társaság céljai közé tartozhatnak járulékos tevékenységek, például a tulajdonosok eszközeinek elkülönítése a társaság eszközeitől, az eszközök családon belüli átruházásának elősegítése, a vagyon szétaprózódásának megakadályozása valamely családtag halála után, feltéve, hogy mindezek a fő célhoz, a tulajdonos vagyona kezeléséhez kapcsolódnak;
11. „stressz”: hitelintézet fizetőképességének vagy likviditásának váratlan vagy súlyos romlása a piaci feltételek változása vagy egyedi (idioszinkratikus) tényezők miatt, aminek következtében jelentős annak kockázata, hogy a hitelintézet nem tud eleget tenni a következő 30 naptári napon belül esedékessé váló kötelezettségeinek;
12. „letéti hitel”: tőkeáttételes kereskedési pozícióhoz nyújtott fedezett hitel.

⁽¹⁾ A Bizottság 2003. május 6-i 2003/361/EK ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

▼B

4. cikk

A likviditásfedezeti ráta

(1) A részletes likviditásfedezeti követelmény az 575/2013/EU rendelet 412. cikkének (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a hitelintézet likviditási pufférének egy 30 naptári napos stresszidőszak alatti nettó likviditáskiáramlásához viszonyított, százalékban kifejezett aránya. A hitelintézet a likviditásfedezeti rátát az alábbi képletnek megfelelően számítja ki:

$$\frac{\text{Likviditási puffér}}{\text{Nettó likviditáskiáramlás egy 30 naptári napos stresszidőszak alatt}} = \text{Likviditásfedezeti ráta(\%)}$$

(2) A hitelintézet likviditásfedezeti rátájának legalább 100 %-nak kell lennie.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve stresszidőszakokban a hitelintézet abban az esetben is készpénzzé teheti likvid eszközeit nettó likviditáskiáramlása fedezése érdekében, ha a likvid eszközök ilyen felhasználása miatt likviditásfedezeti rátája ezekben az időszakokban 100 % alá csökkenne.

(4) Ha a hitelintézet likviditásfedezeti rátája bármikor 100 % alá esik vagy – ésszerű megfontolások alapján – várhatóan 100 % alá esik, az 575/2013/EU rendelet 414. cikkében foglaltakat kell alkalmazni. A likviditásfedezeti rátának a (2) bekezdésben meghatározott szintre való visszaállításáig a hitelintézet likviditásfedezeti rátájáról a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően jelentést készít az illetékes hatóságnak.

▼M1

(5) A hitelintézet a likviditásfedezeti rátát minden tételre vonatkozóan az adatszolgáltatás pénznemében számítja ki és kíséri figyelemmel, függetlenül a tételek tényleges pénznemétől.

Emellett a hitelintézet egyes tételek esetében külön is kiszámítja és figyelemmel kíséri likviditásfedezeti rátáját, a következők szerint:

- a) azon tételek esetében, amelyekre az 575/2013/EU rendelet 415. cikke (2) bekezdésének valamelyik rendelkezésével összhangban az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben történő külön adatszolgáltatás vonatkozik, a hitelintézet külön kiszámítja és figyelemmel kíséri likviditásfedezeti rátáját a másik pénznemben;
- b) az adatszolgáltatás pénznemében denominált tételek esetében, ha a hitelintézet a szabályozói tőke és a mérlegen kívüli tételek nélkül

⁽¹⁾ A Bizottság 2014. április 16-i 680/2014/EU végrehajtási rendelete az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 191., 2014.6.28., 1. o.).

▼ M1

számított teljes kötelezettségének 5 %-át elérő vagy meghaladó aggregált kötelezettséggel rendelkezik az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben, a hitelintézet külön kiszámítja és figyelemmel kíséri likviditásfedezeti rátáját az adatszolgáltatás pénznemében.

A hitelintézet a 680/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletnek megfelelően szolgáltat adatot a likviditásfedezeti rátáról az illetékes hatóságnak.

(6) A hitelintézet nem veheti kétszeresen számba a likvid eszközöket, beáramlásokat és kiáramlásokat.

▼ B*5. cikk***Stresszforatókönyvek a likviditásfedezeti rátához**

Az alábbi foratókönyvek azokat a körülményeket jelzik, amelyek esetén a hitelintézet stresszhelyzetben lévőnek tekinthető:

- a) lakossági betétei jelentős részét kivonták;
- b) a fedezetlen bankközi finanszírozási kapacitás, így többek között a bankközi betétek és egyéb függő finanszírozási források – például a kapott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, illetve folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó likviditási vagy hitelkeretek – részleges vagy teljes kiesése;
- c) a fedezett, rövid lejáratú finanszírozás részleges vagy teljes kiesése;
- d) a legfeljebb három minősítési fokozattal történő leminősítés miatti további likviditáskiáramlás;
- e) a fedezet értékét vagy minőségét befolyásoló vagy pótfedezet bevonását szükségessé tevő, megemelkedett piaci volatilitás;
- f) a likviditási és hitelkeretek nem tervezett felhasználása;
- g) potenciális kötelezettség az adósság visszavásárlására vagy szerződésen kívüli kötelezettségek teljesítésére.

II. CÍM

A LIKVIDITÁSI PUFFER*1. FEJEZET**Általános rendelkezések**6. cikk***A likviditási puffer összetétele**

Ahhoz, hogy besorolhatók legyenek a hitelintézet likviditási pufferébe, a likvid eszközöknek az alábbi követelmények mindegyikének meg kell felelniük:

▼B

- a) a 7. cikkben rögzített általános követelmények;
- b) a 8. cikkben rögzített operatív követelmények;
- c) az 1., illetve 2. szintű eszközként való besorolásuk elismerési kritériumai a 2. fejezettel összhangban.

*7. cikk***A likvid eszközökre vonatkozó általános követelmények**

(1) Ahhoz, hogy likvid eszközöknek minősüljenek, a hitelintézet eszközeinek meg kell felelniük a (2)–(6) bekezdésben foglaltaknak.

▼M1

(2) Az eszköz a hitelintézet tulajdonát képező vagy az a) pontban említett alapba tartozó meg nem terhelt ingatlan, jog, jogosultság vagy részesedés. E célból az eszköz akkor minősül meg nem terheltnek, ha nem áll olyan jogi, szerződésbe foglalt, szabályozói vagy egyéb korlátozás alatt, amely megakadályozhatná a hitelintézetet abban, hogy az eszközt a következő 30 naptári napon belül azonnali értékesítési vagy visszavásárlási szerződés keretében realizálja, értékesítse, átruházza, engedményezze vagy, általában véve, elidegenítse. Az alábbi eszközöket kell meg nem terheltnek tekinteni:

- a) alapba tartozó olyan eszközök, amelyek biztosíték céljára azonnal felhasználhatók a hitelintézet rendelkezésére álló, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, de még rendelkezésre nem bocsátott hitelkeretből – vagy ha az alapot központi bank működteti, a hitelintézet rendelkezésére álló, folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó és még rendelkezésre nem bocsátott hitelkeretből – nyújtott további finanszírozás megszerzéséhez. Ebbe a pontba tartoznak a hitelintézet által szövetkezeti hálózatban vagy intézményvédelmi rendszerben a központi intézménynél elhelyezett eszközök. A hitelintézet azzal a feltevéssel él, hogy az alap eszközeit azok emelkedő likviditásának sorrendjében terhelik a 2. fejezetben részletezett likviditásbesorolás alapján, a likviditási pufferként el nem ismerhető eszközökkel kezdve;
- b) a hitelintézet számára fordított repo- vagy értékpapír-finanszírozási ügyletben hitelkockázat-mérséklés érdekében biztosítékként nyújtott eszközök, amelyeket a hitelintézet elidegeníthet.

▼B

(3) Az eszközt nem bocsáthatja ki maga a hitelintézet, annak anyavállalata (kivéve, ha utóbbi nem hitelintézet közszektorbeli intézménynek minősül), leányvállalata, anyavállalatának másik leányvállalata vagy a hitelintézettel szoros kapcsolatban álló értékpapírosítási célú gazdasági egység.

▼B

(4) Az eszközöket nem bocsáthatják ki az alábbiak:

▼M1

a) másik hitelintézet, kivéve, ha az alábbi feltételek közül egy vagy több teljesül:

- i. a kibocsátó a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában vagy a 11. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett közszektorbeli intézmény;
- ii. az eszköz a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában vagy a 11. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában vagy a 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett fedezett kötvény;
- iii. az eszköz a 10. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kategóriába tartozik;

▼B

b) befektetési vállalkozás;

c) biztosító;

d) viszontbiztosító;

e) pénzügyi holdingtársaság;

f) vegyes pénzügyi holdingtársaság;

▼M1

g) bármely más szervezet, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt egy vagy több tevékenységet főtevékenységként végez. E cikk alkalmazásában a különleges célú gazdasági egység nem tartozik az e pontban említett szervezetek közé.

▼B

(5) Az eszköz értékét széles körben közzétett és könnyen hozzáférhető piaci árak alapján meg kell tudni határozni. Piaci ár hiányában az eszköz értékét olyan könnyen kiszámítható képlettel kell tudni meghatározni, amely nyilvánosan elérhető adatokat alkalmaz és nem függ nagymértékben erős feltevéstől.

(6) Az eszköznek elismert tőzsdén jegyzett vagy aktív, azonnali értékesítési ügylet vagy általánosan elfogadott repopiacokon végrehajtott egyszerű repoügylet révén értékesíthetőnek kell lennie. Ezeket a kritériumokat az egyes piacok vonatkozásában külön-külön kell értékelni. A valamely tagállam vagy harmadik ország olyan szervezett kereskedési helyszínén forgalmazott eszköz, amely helyszín nem elismert tőzsde, kizárólag akkor tekinthető likvidnek, ha a kereskedési helyszín aktív és jelentős piacot biztosít az eszközök azonnali értékesítéséhez. A hitelintézet a következő minimumkritériumokat veszi figyelembe annak megállapításához, hogy a kereskedési helyszín e bekezdés alkalmazásában aktív és jelentős piacot biztosít-e:

a) a piac terjedelmének és mélységének historikus bizonyítékai: a vételi és ajánlati ár közötti alacsony különbség, magas kereskedési volumen, a piaci résztvevők nagy száma és jelentős diverzifikáltsága;

▼B

b) erős piaci infrastruktúra jelenléte.

(7) Az (5) és (6) bekezdésben rögzített követelmények nem vonatkoznak az alábbiakra:

a) a 10. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett bankjegyekre és pénzermékre;

▼M1

aa) a 10. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, központi kormányzattal szembeni kitettségek;

▼B

b) a 10. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában és a 11. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett központi bankkal szembeni kitettségre;

c) a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keret;

d) a 16. cikkben említett, szövetkezeti hálózatbeli és intézményvédelmi rendszerbeli betétek és egyéb finanszírozási források.

8. cikk

Operatív követelmények

(1) A hitelintézetnek rendelkeznie kell a likviditási pufferét alkotó likvid eszközök összességének mindenkor megfelelő diverzifikáltságát biztosító szabályokkal és limitekkel. Ennek érdekében a hitelintézet a likvid eszközök e cím 2. fejezetében említett különböző osztályai közötti és ugyanazon osztályain belüli diverzifikációjának mértékét és minden más releváns diverzifikációs tényezőt, például a kibocsátók és a partnerek típusát, a kibocsátók és a partnerek földrajzi helyét, figyelembe vesz.

Az illetékes hatóság egyedi korlátozásokat vagy követelményeket szabhat meg a hitelintézet likvideszköz-portfóliójára vonatkozóan annak érdekében, hogy biztosítsa az e bekezdésben részletezett követelmények betartását. Ezek a korlátozások vagy követelmények azonban nem vonatkozhatnak a következőkre:

a) az 1. szintű eszközök alábbi osztályai:

i. a 10. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett bankjegyek és pénzermék;

▼M1

ii. a 10. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában említett, központi kormányzattal szembeni kitettségek;

▼B

iii. a 10. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett multilaterális fejlesztési bankkal és nemzetközi szervezettel szembeni követelést megtestesítő vagy általuk garantált eszközök;

▼B

b) a 10. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett központi vagy regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal vagy a közszektorbeli intézményekkel szembeni követelést megtestesítő vagy általuk garantált 1. szintű eszközök osztályai, feltéve, hogy a hitelintézet a tagállam vagy a harmadik ország devizanemében felmerült stresszidőszaki nettó likviditáskiáramlás fedezésére tartja a szóban forgó eszközt vagy az eszközt a hitelintézet székhely szerinti tagállamának központi vagy regionális kormányzatai, helyi hatóságai vagy a közszektorbeli intézmények bocsátották ki;

c) a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keret;

(2) A hitelintézetnek akadálytalanul hozzá kell tudnia férni likvid eszközeihez és a 30 naptári napos stresszidőszak során bármikor pénzzé kell tudnia tenni őket aktív, azonnali értékesítési ügylet vagy általánosan elfogadott repopiacokon végrehajtott repoügylet révén. A likvid eszköz akkor tekinthető a hitelintézet által akadálytalanul hozzáférhetőnek, ha nincs jogi vagy gyakorlati akadálya annak, hogy a hitelintézet az adott eszközt időben pénzzé tehesse.

Sem a hitelintézet működési költségeinek fedezésére, sem strukturált ügyletekben a hitelminőség javítására alkalmazott eszközök nem tekinthetők a hitelintézet által akadálytalanul hozzáférhetőnek.

Az olyan harmadik országban lévő eszközök, ahol szabad átruházhatóságuk korlátozott, kizárólag olyan mértékben tekinthetők akadálytalanul hozzáférhetőnek, amilyen mértékben a hitelintézet ezeket az eszközöket az adott harmadik országban felmerülő likviditáskiáramlásai fedezésére használja. A nem konvertibilis devizanemben tartott eszközök kizárólag olyan mértékben tekinthetők akadálytalanul hozzáférhetőnek, amilyen mértékben a hitelintézet ezeket az eszközöket az adott devizanemben felmerülő likviditáskiáramlásai fedezésére használja.

(3) A hitelintézetnek biztosítania kell, hogy a hitelintézetben belül likvid eszközeit külön likviditáskezelési funkció ellenőrizze. E követelmény teljesítését a hitelintézet az alábbi módon igazolja az illetékes hatóság felé:

a) a likvid eszközöket a likviditáskezelési funkció közvetlen kezelésében álló, külön alapba helyezi, kizárólag azzal a szándékkal, hogy tartalékforrásként használja fel őket stresszidőszak során;

▼M1

b) belső rendszereket és kontrollokat működtet annak érdekében, hogy a likviditáskezelési funkciónak hatékony működési ellenőrzést biztosítson a likvid eszközöknek a 30 naptári napos stresszidőszak alatt bármikor történő értékesítése felett, továbbá, hogy anélkül férhessen hozzá a tartalékforrásokhoz, hogy közvetlen összeütközésbe kerülne a meglévő üzleti vagy kockázatkezelési stratégiákkal. Különösen az az eszköz nem vonható be a likviditási pufferbe, amelynek a 30 naptári napos stresszidőszak során történő pótlás nélküli értékesítése olyan fedezetet szüntetne meg, amely a hitelintézet belső limitjeit meghaladó nyitott kockázati pozíciót hozna létre;

▼B

- c) az a) és a b) lehetőség kombinációja, feltéve, hogy az illetékes hatóság azt elfogadhatónak tekintette.

(4) A hitelintézetnek likvid eszközeiből rendszeresen – évente legalább egyszer – kellően reprezentatív mintát kell átváltania készpénzre azonnali értékesítés vagy egy általánosan elfogadott repopiacon végrehajtott egyszerű repoügylet révén. A hitelintézet stratégiákat dolgoz ki a likvid eszközökből vett minta értékesítésére, amely stratégiák alkalmasak a következőkre:

- a) mérik ezen eszközök piachoz való hozzáférését és használhatóságát;
- b) ellenőrzik az eszközök megfelelő időben történő készpénzzé tételét szolgáló hitelintézeti folyamatok eredményességét;
- c) minimalizálják annak kockázatát, hogy a hitelintézet eszközeinek a stresszidőszak alatti készpénzzé tétele kedvezőtlen jelzést küldjön a piacnak.

Az első albekezdésben rögzített követelmény nem alkalmazandó a 10. cikkben említett 1. szintű eszközökre – a rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével –, a 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keretre és a 16. cikkben említett szövetkezeti hálózatok és intézményvédelmi rendszerek betéteire és egyéb likviditáshozjáró forrásaira.

(5) A (2) bekezdésben meghatározott követelmény nem akadályozhatja meg a hitelintézetet a likvid eszközeihez kapcsolódó piaci kockázata fedezésében, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) a hitelintézet a (2) és a (3) bekezdéssel összhangban megfelelő belső rendszert működtet annak érdekében, hogy eszközei továbbra is korlátozás nélkül hozzáférhetőek legyenek és a likviditáshozjáró funkció ellenőrzése alatt álljanak;
- b) a fedezeti pozíció idő előtti lezárásából adódó nettó likviditáski- és -beáramlásokat figyelembe veszik a vonatkozó eszköz 9. cikk szerinti értékelésekor.

(6) A hitelintézetnek biztosítania kell, hogy a likvid eszközök devizaneme összhangban álljon a nettó likviditáskiáramlás devizanemenkénti megoszlásával. Adott esetben azonban az illetékes hatóság megkövetelheti a hitelintézettől a devizanemek közötti eltérés korlátozását, határértékhez kötve a valamely devizanemben felmerülő nettó likviditáskiáramlások azon részét, amely a stresszidőszak során más devizában denominált likvid eszközök tartásával teljesíthető. Ez a korlátozás kizárólag az adatszolgáltatás devizanemére, illetve arra a devizanemre alkalmazható, amely az 575/2013/EU rendelet 415. cikkének (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően külön adatszolgáltatás tárgyát képezheti. A devizanem-eltérésre az e bekezdésnek megfelelően alkalmazható korlátozás mértékének meghatározásakor az illetékes hatóság legalább az alábbiakat veszi figyelembe:

▼B

- a) meg tudja-e valósítani a hitelintézet az alábbiak valamelyikét:
- i. a likvid eszközöket likviditásképzésre használja abban a devizanemben és annak a joghatóságnak a területén, ahol a nettó likviditáskiáramlás jelentkezik;
 - ii. a 4. cikkben ismertetett 30 naptári napos stresszidőszaknak megfelelő stresszkörülmények között deviza-csereügyletet köt és forrást von be a devizapiacokon;
 - iii. a 4. cikkben ismertetett 30 naptári napos stresszidőszaknak megfelelő stresszkörülmények között áthelyezi likviditásfeleslegét az egyik devizanemből és joghatóságból a másikba és a csoportján belüli egyik jogi személytől a másikhoz;
- b) a hirtelen kedvezőtlen árfolyammozgások hatása a meglévő eltérő devizanemű pozíciókra és a meglévő árfolyamfedezés hatékonyságára.

Az e bekezdés szerinti bármely devizaeltérés-korlátozást a 2013/36/EU irányelv 105. cikkében említett egyedi likviditási követelménynek kell tekinteni.

*9. cikk***A likvid eszközök értékelése**

Likviditásfedezeti rátája kiszámításához a hitelintézet likvid eszközei piaci értékét használja. A likvid eszközök piaci értékét adott esetben a 2. fejezetben és a 8. cikk (5) bekezdésének b) pontjában ismertetett haircutnak megfelelően csökkenteni kell.

*2. FEJEZET****Likvid eszközök****10. cikk***1. szintű eszközök**

(1) Az 1. szintű eszközökhöz kizárólag az alábbi kategóriák valamelyikébe vagy közülük többé besorolt és az e jogi aktusban rögzített elismerési kritériumokat mindenkor teljesítő eszközök tartoznak:

- a) pénzürmék és bankjegyek;
- b) a központi bankokkal szembeni következő kitettségek:
- i. az Európai Központi Bankkal (EKB-val) vagy valamely tagállam központi bankjával szembeni követeléseket megtestesítő vagy e bankok által garantált eszközök;

▼B

- ii. harmadik ország központi bankjával szembeni követelést megtestesítő vagy ilyen bank által garantált eszközök, feltéve, hogy a központi bankkal vagy a központi kormányzattal szembeni kitettségeket a kijelölt külső hitelminősítő intézet legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak minősítette az 575/2013/EU rendelet 114. cikke (2) bekezdésének megfelelően;

▼M1

- iii. a hitelintézetnek az i. vagy a ii. pontban említett központi banknál elhelyezett tartalékai, feltéve, hogy a hitelintézet a stresszidőszak során azokat bármikor lehívhatja, továbbá, hogy a lehívás feltételeit a hitelintézet illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban rögzítették.

E pont alkalmazásában az alábbiak alkalmazandók:

- amennyiben a tartalékokat leányvállalat hitelintézet tartja, a lehívás feltételeit a tagállamnak vagy a harmadik országnak a leányvállalat tekintetében illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy adott esetben a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban kell meghatározni;
- amennyiben a tartalékokat fióktelep tartja, a lehívás feltételeit a fióktelep helye szerinti tagállam vagy harmadik ország illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy adott esetben a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban kell meghatározni;

▼B

- c) a következő központi vagy regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni követelést megtestesítő vagy általuk garantált eszközök:
 - i. valamely tagállam központi kormányzata;
 - ii. harmadik ország központi kormányzata, feltéve, hogy azt valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak minősítette az 575/2013/EU rendelet 114. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
 - iii. valamely tagállam regionális kormányzatai vagy helyi hatóságai, feltéve, hogy azokat a tagállam központi kormányzatával szembeni kitettségekként kezelik az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
 - iv. a ii. pontban említettek szerinti harmadik ország regionális kormányzatai vagy helyi hatóságai, feltéve, hogy azokat a tagállam központi kormányzatával szembeni kitettségekként kezelik az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (4) bekezdésének megfelelően;

▼B

- v. közszektorbeli intézmények, feltéve, hogy azokat a tagállam központi kormányzatával vagy az iii. pontban említett regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok valamelyikével szembeni kitétségekként kezelik az 575/2013/EU rendelet 116. cikke (4) bekezdésének megfelelően;

▼M1

d) a következő eszközök:

- i. az 575/2013/EU rendelet 114. cikke (2) bekezdésének megfelelően kijelölt külső hitelminősítő intézet által adott, 1. hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítéssel nem rendelkező, harmadik országbeli központi kormányzattal vagy központi bankkal szembeni követelést megtestesítő vagy az általa garantált eszközök;
- ii. a hitelintézetnek az i. pontban említett központi banknál elhelyezett tartalékai, feltéve, hogy a hitelintézet a stresszidőszak során azokat bármikor lehívhatja, továbbá, hogy a lehívás feltételeit az adott harmadik ország illetékes hatóságai és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban rögzítették.

A ii. pont alkalmazásában az alábbiak alkalmazandók:

- amennyiben a tartalékokat leányvállalat hitelintézet tartja, a lehívás feltételeit a harmadik országnak a leányvállalat tekintetében illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban kell meghatározni;
- amennyiben a tartalékokat fióktelep tartja, a lehívás feltételeit a fióktelep helye szerinti harmadik ország illetékes hatósága és a tartalékokat kezelő központi bank közötti megállapodásban vagy a harmadik ország alkalmazandó szabályaiban kell meghatározni.

Az első albekezdés i. és ii. pontja alá tartozó, egy adott pénznemben denominált, a hitelintézet által 1. szintű eszközként elismerhető eszközök aggregált összege nem haladhatja meg a hitelintézet ugyanazon pénznemben felmerült stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlásainak összegét.

Továbbá, ha az első albekezdés i. és ii. pontja alá tartozó eszközök egésze vagy egy része nem az adott harmadik ország hazai pénznemében denominált, a hitelintézet ezeket az eszközöket az adott külföldi pénznemben felmerülő stresszhelyzeti nettó likviditáskiáramlásának csak olyan mértékében ismerheti el 1. szintűnek, amilyen mértékben tevékenységeket folytat annak a joghatóságnak a területén, ahol a likviditási kockázatot vállalja;

▼B

- e) hitelintézet által kibocsátott olyan eszközök, amelyek legalább a következő két követelmény egyikének megfelelnek:
- i. a kibocsátó valamely tagállam központi kormányzata vagy tagállam regionális kormányzata vagy helyi hatósága által bejegyzett vagy alapított hitelintézet; a kormánzatnak, illetve a helyi hatóságnak jogszabályi kötelezettsége, hogy megvédje a hitelintézet gazdasági alapját és annak fennállása során folyamatosan fenntartsa pénzügyi működőképességét, és adott esetben a regionális kormánzzal vagy helyi hatósággal szembeni minden kitettséget a tagállam központi kormányzatával szembeni kitettségeként kell kezelni, az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (2) bekezdésének megfelelően;
 - ii. a hitelintézet kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelező, amelyet e cikk alkalmazásában olyan hitelintézetként kell értelmezni, amelynek célja az Unió vagy valamely tagállam központi vagy regionális kormánya vagy helyi hatósága közpolitikai céljainak előmozdítása túlnyomó részt kedvezményes hitelek nem versengő, non-profit alapon történő nyújtásával, feltéve, hogy a nyújtott hitelek legalább 90 %-át közvetve vagy közvetlenül központi vagy regionális kormányzat vagy helyi hatóság garancia, továbbá, hogy adott esetben a regionális kormánzzal vagy helyi hatósággal szembeni kitettséget a tagállam központi kormányzatával szembeni kitettségeként kezelik az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (4) bekezdésének megfelelően;
- f) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő, rendkívül magas minőségű fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek:
- i. a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvények vagy azok, amelyek eleget tesznek az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében ismertetett kezelésmódra való alkalmasságra vonatkozó követelményeknek;
 - ii. ►**M1** a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitettségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek vagy, amennyiben az illetékes hatóság az 575/2013/EU rendelet 129. cikk (1) bekezdés utolsó albekezdésében említett részleges mentesítést engedélyezte, az említett albekezdésben meghatározott feltételeknek; ◀
 - iii. a fedezett kötvénybe befektető hitelintézet és a kibocsátó megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (7) bekezdésében ismertetett átláthatósági követelményeknek;
 - iv. kibocsátási volumenük legalább 500 millió EUR (vagy ennek megfelelő összegű hazai deviza);
 - v. a fedezett kötvényeket valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (4) bekezdésével összhangban legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak, vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásúnak minősítette, vagy azok – hitelminősítés hiányában – 10 %-os kockázati súlyozásúak a rendelet 129. cikke (5) bekezdésének megfelelően;

▼B

- vi. a fedezeti alap mindenkor megfelel a fedezett kötvényekhez kapcsolódó követelések kielégítéséhez szükséges összeget legalább 2 %-kal meghaladó eszközfedezet követelményének;
- g) azok az eszközök, amelyek az 575/2013/EU rendelet 117. cikkének (2) bekezdésében, illetve 118. cikkében említett multilaterális fejlesztési bankokkal és nemzetközi szervezetekkel szembeni követeléseket testesítenek meg vagy amelyeket ezek a bankok, illetve szervezetek garantálnak;

▼MI

- (2) Az (1) bekezdés f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvények piaci értékére legalább 7 %-os haircutot kell alkalmazni. A kollektív befektetési formák részvényei és befektetési jegyei vonatkozásában a 15. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározottak kivételével nem kell haircutot alkalmazni a fennmaradó 1. szintű eszközök értékére.

▼B*11. cikk***2A. szintű eszközök**

- (1) A 2A. szintű eszközökhöz kizárólag az alábbi kategóriák valamelyikébe vagy közülük többbe sorolt és az e jogi aktusban rögzített elismerési kritériumokat mindenkor teljesítő eszközök tartoznak:
- a) valamely tagállam regionális kormányzataival, helyi hatóságaival vagy közszektorbeli intézményeivel szembeni követeléseket megtestesítő vagy az általuk garantált eszközök, ha a velük szembeni kitettségek 20 %-os kockázati súlyozást kapnak az 575/2013/EU rendelet 115. cikkének (1) és (5) bekezdésében, illetve 116. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően;
- b) harmadik ország központi kormányzatával vagy központi bankjával vagy regionális kormányzatával, helyi hatóságával vagy közszektorbeli intézményével szembeni követeléseket megtestesítő vagy az általuk garantált eszközök, ha a velük szembeni kitettségek 20 %-os kockázati súlyozást kapnak az 575/2013/EU rendelet 114. cikkének (2) bekezdésében, illetve 115. vagy 116. cikkében foglaltaknak megfelelően;
- c) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő, magas minőségű fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek:
- i. a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvények vagy olyanok, amelyek eleget tesznek az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében ismertetett kezelésmódra való alkalmasságra vonatkozó követelményeknek;

▼MI

- ii. a fedezeti alapon szereplő, intézményekkel szembeni kitettségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikk (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételeknek vagy, amennyiben az illetékes hatóság az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdésében említett részleges mentesítést engedélyezte, az említett albekezdésben meghatározott feltételeknek;

▼B

- iii. a fedezett kötvénybe befektető hitelintézet és a kibocsátó megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (7) bekezdésében rögzített átláthatósági követelményeknek;
 - iv. kibocsátási volumenük legalább 250 millió EUR (vagy ennek megfelelő összegű hazai deviza);
 - v. a fedezett kötvényeket valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (4) bekezdésével összhangban legalább 2. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelbesorolási minősítés esetében ennek megfelelő hitelminősítési besorolásúnak minősítette, vagy azok – hitelminősítés hiányában – 20 %-os kockázati súlyozásúak az említett rendelet 129. cikke (5) bekezdésének megfelelően;
 - vi. a fedezeti alap mindenkor megfelel a fedezett kötvényekhez kapcsolódó követelések kielégítéséhez szükséges összeget legalább 7 %-kal meghaladó eszközfedezeti követelménynek. Amennyiben valamely 1. hitelminőségi besorolásba tartozó fedezett kötvény nem felel meg a rendkívül magas minőségű fedezett kötvényekre a 10. cikk (1) bekezdése f) pontjának iv. alpontjával összhangban előírt, a minimális kibocsátási volumenre vonatkozó követelménynek, azonban megfelel az i., ii., iii. és iv. alpontokban rögzített, magas minőségű fedezett kötvényekre vonatkozó követelményeknek, akkor 2 %-os minimális eszközfedezeti követelmény vonatkozik rá;
- d) harmadik országbeli hitelintézet által kibocsátott olyan fedezett kötvények formájában fennálló kitétségek, amelyek az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:
- i. harmadik ország jogának megfelelő fedezett kötvények, amelyet az említett jog a hitelintézet vagy a kibocsátásra garanciát vállaló hitelintézet kizárólagos tulajdonát képező leányvállalat által kibocsátott adósságinstrumentumként határoz meg, és amelyeket olyan eszközfedezeti alap biztosít, amely tekintetében a kibocsátó csődje esetén a befektetők közvetlenül érvényesíthetik elsőbbségi jogukat a tőke visszafizetésére és a kamat megfizetésére;
 - ii. a harmadik ország joga értelmében a kibocsátó és a fedezett kötvények a kötvénytulajdonosok védelmét szolgáló speciális állami felügyelet hatálya alá tartoznak, továbbá a harmadik ország felügyeleti és szabályozói rendszerei az Unióban működőkkel legalább egyenértékűek;
 - iii. a fedezett kötvények biztosítéka az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, d) pontja i. alpontjában, f) pontja i. alpontjában vagy g) pontjában ismertetett típusok közül egybe vagy többbe tartozó eszközök csoportja. Ha az eszközfedezeti alap ingatlannal fedezett hiteleket tartalmaz, az 575/2013/EU rendelet 208. cikkében és 229. cikkének (1) bekezdésében rögzített követelményeket teljesíteni kell;

▼M1

- iv. a fedezeti alapban szereplő, intézményekkel szembeni kitettségek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 129. cikk (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételeknek vagy, amennyiben az illetékes hatóság az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdésében említett részleges mentesítést engedélyezte, az említett albekezdésben meghatározott feltételeknek;

▼B

- v. a fedezett kötvénybe befektető hitelintézet és a kibocsátó megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (7) bekezdésében rögzített átláthatósági követelményeknek;
 - vi. a fedezett kötvényeket valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (4) bekezdésével összhangban legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásúnak minősítette, vagy azok – hitelminősítés hiányában – 10 %-os kockázati súlyozásúak az említett rendelet 129. cikke (5) bekezdésének megfelelően; továbbá
 - vii. a fedezeti alap mindenkor megfelel a fedezett kötvényekhez kapcsolódó követelések kielégítéséhez szükséges összeget legalább 7 %-kal meghaladó eszközfedezeti követelménynek. Amennyiben azonban a fedezett kötvények kibocsátási volumene legalább 500 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai deviza), azokra fenti helyett 2 %-os eszközfedezeti minimumkövetelmény vonatkozik;
- e) vállalati adósságpapírok, amelyek az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:
- i. valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 122. cikkével összhangban legalább 1. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásúnak minősítette őket;
 - ii. az értékpapírok kibocsátási volumene legalább 250 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai deviza);
 - iii. az értékpapírok futamideje kibocsátáskor legfeljebb 10 év;
- (2) Minden 2A. szintű eszköz piaci értékére legalább 15 %-os haircutot kell alkalmazni.

*12. cikk***2 B. szintű eszközök**

- (1) A 2 B. szintű eszközökhöz kizárólag az alábbi kategóriák valamelyikébe vagy közülük többbe sorolt és az e jogi aktusban rögzített elismerési kritériumokat mindenkor teljesítő eszközök tartoznak:
- a) a 13. cikkben meghatározott követelményeknek megfelelő eszközfedezeti értékpapírok formájában fennálló kitettségek;

▼B

- b) vállalati adósságpapírok, amelyek az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:
- i. valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 122. cikkével összhangban legalább 3. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásúnak minősítette őket;
 - ii. az értékpapírok kibocsátási volumene legalább 250 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai deviza);
 - iii. az értékpapírok futamideje kibocsátáskor legfeljebb 10 év;
- c) részvények, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:
- i. valamely tagállam vagy harmadik ország valamely jelentős tőzsdeindexének részét alkotják és e pont alkalmazása céljából azokat ekként is ismeri el az adott tagállam illetékes hatósága vagy adott harmadik ország érintett állami hatósága. Illetékes hatóság vagy állami hatóság jelentős tőzsdeindexekkel kapcsolatos döntésének hiányában a hitelintézet az érintett joghatóság vezető vállalataiból összeállított tőzsdeindexet tekinti jelentős tőzsdeindexnek;
 - ii. a hitelintézet székhely szerinti tagállamának devizanemében denomináltak vagy, ha más devizanemben denomináltak, kizárólag addig az összegig számítanak 2B. szintűnek, amekkora összeg fedezi az abban a devizában vagy az annak a joghatóságnak a területén felmerült stresszidőszaki nettó likviditáskiáramlást, amelyekben, illetve ahol a likviditási kockázatot vállalják; továbbá
 - iii. bizonyítható, hogy mindenkor, így stresszidőszak során is megbízható likviditási források. Ez a követelmény akkor teljesül, ha a részvény árban bekövetkező csökkenés vagy a haircutjában bekövetkező növekedés egy 30 naptári napos stresszidőszak során nem haladja meg a 40 %-ot, illetve a 40 százalékpontot; és
- d) az EKB, valamely tagállam központi bankja vagy valamely harmadik ország központi bankja által nyújtott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keret, feltéve, hogy teljesülnek a 14. cikkben rögzített követelmények;
- e) az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő, magas minőségű fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek:
- i. a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvények vagy olyanok, amelyek eleget tesznek az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében ismertetett kezelésmódra való alkalmasságra vonatkozó követelményeknek;
 - ii. a fedezett kötvénybe befektető hitelintézet megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének (7) bekezdésében ismertetett átláthatósági követelményeknek;

▼B

- iii. a fedezett kötvények kibocsátója legalább negyedévente a befektetők rendelkezésére bocsátja az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (7) bekezdésének a) pontjában említett információkat;
 - iv. kibocsátási volumenük legalább 250 millió EUR (vagy ennek megfelelő összegű hazai deviza),
 - v. a fedezett kötvényeket kizárólag az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdése a) pontjában, d) pontjának i. alpontjában és e) pontjában említett eszközök fedezik;
 - vi. a mögöttes eszközök alapja kizárólag olyan kitettségeket tartalmaz, amelyekhez a hitelkockázat tekintetében az 575/2013/EU rendelet 125. cikke értelmében legfeljebb 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni;
 - vii. a fedezeti alap mindenkor megfelel a fedezett kötvényekhez kapcsolódó követelések kielégítéséhez szükséges összeget legalább 10 %-kal meghaladó eszközfedezet követelményének;
 - viii. a kibocsátó hitelintézetnek havonta közzé kell tennie, hogy fedezeti alapja teljesíti a 10 %-os eszközfedezeti követelményt;
- f) azon hitelintézetek esetében, amelyek alapító okiratukkal összhangban vallási szokásból eredő okokból nem tarthatnak kamatozó eszközt, a központi bankokkal, harmadik ország központi kormányzatával vagy központi bankjával vagy harmadik országbeli regionális kormányzattal, helyi hatósággal vagy közszektorbeli intézménnyel szembeni követeléseket megtestesítő vagy általuk garantált nem kamatozó eszközök, feltéve, hogy az említett eszközöket valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 114. cikkével összhangban legalább 5. hitelminőségi besorolásba tartozónak vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek megfelelő hitelminőségi besorolásúnak minősítette.
- (2) A 2B. szintű eszközök piaci értékére legalább az alábbi haircutokat kell alkalmazni:
- a) a 13. cikk (14) bekezdése szerint a 2B. szintű értékpapírosításra alkalmazandó haircut;
 - b) 50 %-os haircut az (1) bekezdés b) pontjában említett vállalati adósságpapírokra;
 - c) 50 %-os haircut az (1) bekezdés c) pontjában említett részvényekre;
 - d) 30 %-os haircut az (1) bekezdés e) pontjában említett fedezettkötvény-programokra és kibocsátásokra;
 - e) 50 %-os haircut az (1) bekezdés f) pontjában említett nem kamatozó eszközökre.

(3) Azon hitelintézetek esetében, amelyek alapító okiratukkal összhangban vallási szokásból eredő okokból nem tarthatnak kamatozó eszközt, az illetékes hatóság engedélyezheti az e cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. és iii. alpontjától való eltérést, feltéve, hogy bizonyítható az e követelményeket teljesítő nem kamatozó eszközök elégtelen rendelkezésre állása, és az érintett nem kamatozó eszközök megfelelően likvidek a magánpiacokon.

▼B

Annak eldöntéséhez, hogy a nem kamatozó eszközök az első bekezdés alkalmazása céljából megfelelően likvidek-e, az illetékes hatóság az alábbi tényezőket mérlegeli:

- a) az eszközök piaci likviditásáról rendelkezésre álló adatok, ideértve a kereskedési volument, a vételi és eladási ár közötti különbséget, a piaci volatilitást és az árhatást; továbbá
- b) a likviditásuk szempontjából lényeges egyéb tényezők, ideértve az említett nem kamatozó eszközök piacának mélységét és kiterjedését, a piaci szereplők diverzifikáltságát és erős piaci struktúra meglétét.

*13. cikk***2B. szintű értékpapírosítás****▼M1**

(1) A 12. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eszközfedezetű értékpapírok formájában fennálló kitettségek 2B. szintű értékpapírosításnak minősülnek, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) az értékpapírosításra az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ összhangban használható az „STS” vagy az „egyszerű, átlátható és egységesített” megjelölés, illetve az ezekre közvetlenül vagy közvetve utaló megjelölés, és az ilyen megjelölést használják is;
- b) teljesülnek az e cikk (2) bekezdésében és (10)–(13) bekezdésében megállapított kritériumok.

▼B

(2) Az értékpapírosítási pozíció és a mögöttes kitettségek eleget tesznek az alábbi követelményeknek:

▼M1

- a) valamely kijelölt külső hitelminősítő intézet az 575/2013/EU rendelet 264. cikkével összhangban 1. hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítést vagy rövid távú hitelminősítés esetében ennek a besorolásnak megfelelő hitelminősítést rendelt a pozícióhoz;
- b) a pozíció az értékpapírosítás legelőbbre sorolt ügyletrézsorozatába vagy ügyletrézsorozataiba tartozik és folyamatosan a legmagasabb szenioritással rendelkezik az ügylet élettartama során. E feltétel alkalmazásában a legelőbbre sorolt ügyletrézsorozat az, amely esetében a fizetési felszólítás és adott esetben az azonnali lejáratról szóló értesítés kézbesítését követően az ügyletrézsorozatot a kielégítési sorrendben nem sorolják ugyanazon értékpapírosítási ügylet vagy

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

▼ **M1**

program más ügyletrészsorozatai mögé tőke- és kamatfizetés tekintetében, az 575/2013/EU rendelet 242. cikkének (6) bekezdésével összhangban a származtatott kamatláb- vagy devizaügyletekből, esedékes díjakból vagy egyéb hasonló jellegű követelésekből fakadó kifizetések figyelembevétele nélkül;

▼ **B**

g) ► **M1** az értékpapírosítási pozíciót olyan mögöttes kitettségekből álló alap fedezi, amely kitettségek vagy az alábbi alkategóriáknak csak egyikébe tartoznak vagy az i. és ii. alpontokban említett lakóingatlanl fedezett hitelek kombinációjából állnak: ◀

i. első helyi jelzáloggal biztosított, állandó lakóhely megvásárlásához magánszemélynek nyújtott lakáshitel, feltéve, hogy az alábbi két feltétel egyike teljesül:

— a fedezeti alapon szereplő hitelek átlagos fedezettsége megfelel az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdése d) pontjának i. alpontjában foglalt követelménynek,

— azon tagállam nemzeti joga, ahol a hiteleket kezdeményezték, a hitel jövedelemhez viszonyított arányában megszabott korlátot határoz meg a kötelezett által lakóingatlanl fedezett hitel keretében felvehető összegre, és e jogszabályt a tagállam bejelentette a Bizottságnak és az EBH-nak. A hitel jövedelemhez viszonyított arányában megszabott korlát a kötelezett bruttó éves jövedelméből kerül kiszámításra, figyelembe véve az adókötelezettségeket és a kötelezett egyéb kötelezettségvállalásait, valamint a kamatláb hitel futamideje alatti változásának kockázatát. A kötelezett bruttó jövedelmének a hitel törlesztésére – beleértve a kamatot, a tőketörlesztést és a díjfizetést is – fordítható része a fedezeti alapon szereplő hitelek egyike esetében sem haladhatja meg a 45 %-ot;

ii. az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett, teljes mértékben garantált, lakóingatlanl fedezett hitel, feltéve, hogy a hitel megfelel az említett bekezdésben meghatározott biztosítéki követelményeknek és az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdése d) pontjának i. alpontjában foglalt átlagos fedezettségi követelménynek;

▼ B

- iii. valamely tagállamban állandó telephellyel rendelkező vállalkozásoknak beruházások és üzleti tevékenységek finanszírozására – kereskedelmi célú ingatlanok vásárlását és építését kivéve – nyújtott kereskedelmi kölcsönök, lízingek és hitelkeretek, feltéve, hogy a portfólió-egyensúly tekintetében az értékpapírosítás kezdő időpontjában a fedezeti alapon szereplő hitelek felvevőinek legalább 80 %-a kis- és középvállalkozás, és egyik hitel-felvevő sem minősül az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 3. pontja szerinti intézménynek;

▼ M1

- iv. valamely tagállamban székhellyel rendelkező vagy honos hitel-felvevőnek vagy lízingbe vevőnek nyújtott gépjárműhitel és -lízing. E célból ide tartozik a 2006/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének 11. és 12. pontjában meghatározott gépjárművek és pótkocsik, a 2003/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben hivatkozott mezőgazdasági és erdészeti traktorok, a 2002/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott motorkerékpárok és háromkerekű motorkerékpárok és a 2006/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott láncfalpas járművek finanszírozására nyújtott hitel és lízing. Kiegészítő biztosítási és szerviztermékek vagy pótalkatrészek, illetve lízing esetében a lízingbe vett járművek maradványértéke a hitel vagy lízing részét képezhetik. Az alaphoz tartozó hiteleket és lízingeket a gépjárművet terhelő első helyre sorolt zálogjog vagy biztosíték vagy a különleges célú gazdasági egység mint kedvezményezett javára szóló megfelelő garancia, például tulajdonjog-fenntartási záradék biztosítja;

▼ B

- v. valamely tagállamban állandó lakóhellyel rendelkező magánszemélynek nyújtott személyi, háztartási és családi célú hitel vagy kölcsön;

▼ M1

▼ B

(10) A mögöttes kitettségek kezdeményezője nem lehet olyan hitelintézet, amely az értékpapírosítási pozíciót a likviditási puffereiben tartja, annak leányvállalata, anyavállalata, anyavállalatának leányvállalata vagy a hitelintézettel szoros kapcsolatban álló egyéb hitelintézet.

(11) Az ügyletrészsorozat kibocsátási volumene legalább 100 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai deviza).

▼B

(12) Az ügyletrészsorozat hátralévő, súlyozott átlagos élettartama legfeljebb 5 év, amelynek számítása az ügylet lejárat előtti visszafizetésére vonatkozó árazási feltevése vagy a 20 %-os állandó lejárat előtti visszafizetési arány közül az alacsonyabb felhasználásával történik, amire vonatkozóan a hitelintézetnek azzal a feltételezéssel kell élnie, hogy a vételi opciót az első lehetséges időpontban gyakorolják.

(13) Az értékpapírosítás mögöttes kitétségeinek kezdeményezője az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott intézmény vagy olyan vállalkozás, amely fő tevékenységként a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12. és 15. pontjában felsorolt tevékenységek közül egyet vagy többet folytat.

(14) A 2B. szintű értékpapírosítások piaci értékére legalább az alábbi haircutokat kell alkalmazni:

- a) 25 %-ot a (2) bekezdés g) pontjának i., ii. és iv. alpontjában említett eszközök alkategóriáival fedezett értékpapírosításokra;
- b) 35 %-ot a (2) bekezdés g) pontjának iii. és v. alpontjában említett eszközök alkategóriáival fedezett értékpapírosításokra.

*14. cikk***Folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keretek**

A 12. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, központi bank által adható, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keretek akkor minősülnek 2B. szintű eszközöknek, ha az alábbi kritériumok mindegyikét teljesítik:

- a) stresszidőszakon kívül a keretért rendelkezésre tartási díj fizetendő a rendelkezésre tartott teljes összeg után, amely legalább az alábbiak közül a nagyobb összeg:
 - i. 75 bázispont/év; vagy
 - ii. legalább 25 bázispont/év a keretet fedező eszközök hozama és a likvid eszközök reprezentatív portfóliójának hozama közötti, a hitelkockázatban meglévő lényeges eltérések miatti korrekciók utáni különbségen felül.

Stresszidőszakban a központi bank csökkentheti az e pont első albekezdésében ismertetett rendelkezésre tartási díjat, ha a likviditási keretre teljesülnek a 19. cikk szerinti alternatív likviditási megközelítések értelmében alkalmazandó minimumkövetelmények;

- b) a keretet a központi bank által meghatározott típusú, meg nem terhelt eszközök fedezik. A biztosítékként nyújtott eszközök az alábbi kritériumok mindegyikének eleget tesznek:

▼B

- i. formájuk elősegíti, hogy a keret lehívásakor azonnal átkerüljenek a központi bankhoz;
 - ii. a központi bank által alkalmazott haircut utáni értékük elegendő ahhoz, hogy fedezze a keret teljes összegét;
 - iii. a hitelintézet likviditási puffere céljából nem számítanak likvid eszköznek;
- c) a keret összeegyeztethető a központi bank ügyleti partnerekre vonatkozó politikai keretével;
- d) a keret rendelkezésre tartásának időtartama meghaladja a 4. cikkben említett 30 naptári napos stresszidőszakot;
- e) a központi bank nem hívja vissza a keretet annak szerződéses lejáratá előtt, és addig nem kerül sor további hitelezési döntésre, amíg az érintett hitelintézetet fizetőképességnek minősítik;
- f) a központi bank hivatalos politikát tesz közzé, amelyben közli a folyósítási kötelezettséget tartalmazó, korlátozott felhasználású likviditási keretek nyújtásáról szóló döntését, és ismerteti a konstrukció feltételeit, valamint azokat a hitelintézet-típusokat, amelyek igényelhetik a kereteket.

*15. cikk***Kollektív befektetési formák (KBF-ek)**

(1) A KBF részvényei vagy befektetési jegyei minden egyes hitelintézet esetében egyedi alapon 500 millió EUR (vagy ennek megfelelő hazai devizanemben kifejezett) abszolút összegig az adott befektetési forma alapul szolgáló eszközeivel megegyező szintű likvid eszközöknek minősülnek, feltéve, hogy:

- a) teljesülnek az 575/2013/EU rendelet 132. cikkének (3) bekezdésében foglalt követelmények;
- b) a KBF kizárólag likvid eszközökbe és származtatott ügyletekbe fektet, az utóbbi esetben kizárólag a portfólió kamat-, deviza- vagy hitelkockázatának mérsékléséhez szükséges mértékben.

(2) A mögöttes likvid eszköz kategóriájától függően a hitelintézetnek legalább az alábbi haircutokat kell alkalmaznia KBF-ben meglévő részvényeire és befektetési jegyeire:

- a) 0 % a bankjegyekre és pénzermékre és a 10. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett központi bankkal szembeni kitettségekre;
- b) 5 % az 1. szintű eszközökre a rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével;

▼B

- c) 12 % a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvényekre;
 - d) 20 % a 2A. szintű eszközökre;
 - e) 30 % a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i., ii. és iv. alpontjában említett eszközök alkategóriáival fedezett, 2B. szintű értékpapírosításokra;
 - f) 35 % a 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett 2B. szintű fedezett kötvényekre;
 - g) 40 % a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának iii. és v. alpontjában említett eszközök alkategóriáival fedezett, 2B. szintű értékpapírosításokra; és
 - h) 55 % a 12. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett 2B. szintű vállalati adósságpapírokra, a 12. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett részvényekre és a 12. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett nem kamatozó eszközökre.
- (3) A (2) bekezdésben említett módszert a következőképpen kell alkalmazni:
- a) amennyiben a hitelintézet ismeri a KBF mögöttes kitétségeit, egyenként áttekintheti ezeket a kitétségeket annak érdekében, hogy – a (2) bekezdéssel összhangban – a megfelelő haircutot alkalmazza rájuk;

▼MI

- b) amennyiben a hitelintézet nem ismeri a KBF mögöttes kitétségeit, a mögöttes eszközök likviditási szintjének meghatározása és a mögöttes eszközökre vonatkozó megfelelő haircut megállapítása érdekében abból a feltevésből kell kiindulnia, hogy a KBF a megbízásában foglalt összeg maximumáig likvid eszközökbe fektet abban a sorrendben, ahogyan a likvid eszközöket a (2) bekezdés céljából besorolták, kezdve a (2) bekezdés h) pontjában említettekkel, emelkedő sorrendben haladva egészen addig, amíg a teljes befektetési limit elérésre nem kerül.

▼B

- (4) A hitelintézetnek megbízható módszertant és folyamatokat kell kidolgoznia a KBF részvények és befektetési jegyek piaci értékének és haircutjainak kiszámítására és az ezekről történő jelentéstételre. Ha a kitétség nem kellően lényeges ahhoz, hogy a hitelintézet saját módszertant dolgozzon ki és feltéve, hogy az illetékes hatóság minden esetben meggyőződött arról, hogy ez a feltétel teljesül, a hitelintézet kizárólag az alább felsorolt harmadik felekre támaszkodhat annak érdekében, hogy kiszámítsa a KBF részvényekre és befektetési jegyekre alkalmazandó haircutokat és adatot szolgáltatasson azokról:
- a) a KBF letétkezelője, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet és az összes értékpapírját ennél a letétkezelőnél helyezi el; vagy
 - b) egyéb KBF esetében a KBF alapkezelője, feltéve, hogy a KBF alapkezelője teljesíti az 575/2013/EU rendelet 132. cikke (3) bekezdésének a) pontjában foglalt követelményeket.

▼MI

A letétkezelő vagy a KBF alapkezelője által a KBF részvényeire vagy befektetési jegyeire vonatkozó piaci érték és haircutok meghatározása során elvégzett számítások helyességét legalább éves gyakorisággal külső könyvvizsgálónak kell megerősítenie.

▼B

(5) Ha a hitelintézet nem felel meg a KBF részvényekkel és befektetési jegyekkel kapcsolatban az e cikk (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek, a 18. cikknek megfelelően e rendelet alkalmazásában a továbbiakban nem számolhatja el őket likvid eszközökként.

▼MI*16. cikk***Szövetkezeti hálózatoknál és intézményvédelmi rendszereknél elhelyezett betétek és egyéb források**

1. Ha a hitelintézet az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett típusú intézményvédelmi rendszerhez, az említett rendelet 10. cikkében meghatározott mentességre jogosult hálózathoz vagy valamely tagállam szövetkezeti hálózatához tartozik, a hitelintézetnek a központi intézménynél elhelyezett látra szóló betétei likvid eszközökként kezelhetők, ha a központi intézmény, amelynél a betéteket elhelyezték, nem kezeli azokat operatív betétként. Amennyiben a betéteket likvid eszközökként kezelik, azokat a következő rendelkezések egyikeivel összhangban kell kezelni:

- a) ha – a rendszerre vagy a hálózatra irányadó nemzeti jogszabály vagy jogilag kötelező érvényű dokumentumok értelmében – a központi intézménynek meghatározott szintű vagy kategóriájú likvid eszközökkel kell rendelkeznie vagy a betéteket ilyen szintű vagy kategóriájú eszközökbe kell fektetnie, a betétek e rendelettel összhangban ezekkel azonos szintű vagy kategóriájú likvid eszközökként kezelendők;
- b) ha a központi intézménynek nem kell meghatározott szintű vagy kategóriájú likvid eszközökkel rendelkeznie vagy a betéteket ilyen szintű vagy kategóriájú eszközökbe fektetnie, a betétek e rendelettel összhangban 2B. szintű eszközökként kezelendők, és fennálló állományukra legalább 25 %-os haircutot kell alkalmazni.

2. Ha az (1) bekezdésben ismertetett hálózatok vagy rendszerek egyikeire irányadó tagállami jogszabályok vagy jogilag kötelező erejű dokumentumok értelmében a hitelintézet 30 naptári napon belül hozzájut a központi intézmény vagy ugyanazon hálózat vagy rendszer másik intézménye által nyújtott, le nem hívott likviditásfinanszírozáshoz, a finanszírozás 2B. szintű eszköznek tekintendő oly mértékig, amilyen mértékben nem fedezik likvid eszközök és nem kezelendő a 34. cikk rendelkezéseinek megfelelően. A likviditásfinanszírozás le nem hívott, rendelkezésre tartott tőkeösszegére legalább 25 %-os haircutot kell alkalmazni.

▼B*17. cikk***A likviditási puffer eszközszintenkénti összetétele**

(1) A hitelintézet mindenkor köteles teljesíteni a likviditási pufférének összetételére vonatkozó alábbi követelményeket:

- a) a likviditási puffer legalább 60 %-át 1. szintű eszközöknek kell alkotniuk;

▼B

b) a likviditási puffer legalább 30 %-át a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket nem tartalmazó, 1. szintű eszközöknek kell alkotniuk;

c) a likviditási puffer legfeljebb 15 %-a lehet 2B. szintű eszköz.

▼M1

(2) Az (1) bekezdésben foglalt követelményeket azt követően kell alkalmazni, hogy az ügylet legalább egyik lába esetében likvid eszközöket alkalmazó, 30 naptári napon belül lejáráó fedezett finanszírozási ügyletnek, fedezett hitelezési ügyletnek vagy biztosítéki csereügyletnek a likvid eszközök állományára gyakorolt hatása miatt helyesbítésre került sor valamennyi alkalmazandó haircut levonását követően és feltéve, hogy a hitelintézet eleget tesz a 8. cikkben foglalt operatív követelményeknek.

▼B

(3) A hitelintézet az e rendelet I. mellékletében ismertetett képleteket alkalmazza likviditási puffere összetételének meghatározására.

▼M1

(4) Az illetékes hatóság eseti alapon teljes egészében vagy részben eltekinthet a (2) és (3) bekezdés alkalmazásától a 30 naptári napon belül lejáráó, az ügylet legalább egyik lába esetében likvid eszközöket alkalmazó egy vagy több fedezett finanszírozási ügylet, fedezett hitelezési ügylet vagy biztosítéki csereügylet esetében, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az ügyletben vagy ügyletekben a partner az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

b) olyan kivételes körülmények állnak fenn, amelyek egy vagy több tagállam bankszektorát érintő rendszerszintű kockázatot jelentenek;

c) a mentesség megadása előtt az illetékes hatóság konzultált az ügylet(ek)ben részt vevő központi bankkal és – amennyiben a központi bank az eurórendszer tagja – az EKB-val.

(5) Az EBH 2020. november 19-ig jelentést tesz a Bizottságnak a (2)–(4) bekezdésben meghatározott kifutási mechanizmus technikai megfelelőségéről, valamint arról, hogy az valószínűleg káros hatással van-e az Unióban letelepedett hitelintézetek üzletvitelére és kockázati profiljára, a pénzügyi piacok stabilitására és rendezett működésére, a gazdaságra vagy a monetáris politika gazdasági transzmissziójára. Ez a jelentés értékeli a (2)–(4) bekezdésben meghatározott kifutási mechanizmus megváltoztatásának lehetőségét, és amennyiben az EBH úgy találja, hogy az aktuális felszámolási mechanizmus technikailag nem megfelelő, vagy hatása káros, alternatív megoldásokat ajánl, és értékeli ezek hatásait.

A Bizottság az 575/2013/EU rendelet 460. cikkében foglalt felhatalmazáson alapuló további felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése során figyelembe veszi az előző albekezdésben említett EBH-jelentést.

▼B*18. cikk***A követelmények megszegése**

(1) Ha egy likvid eszköz már nem felel meg a 7. cikkben ismertetett általános követelmények, a 8. cikk (2) bekezdésében foglalt operatív követelmények vagy az e fejezetben rögzített elismerési követelmények bármelyikének, a hitelintézetnek – a követelmény megszegésének bekövetkeztét követő legfeljebb 30 naptári napon belül – fel kell hagynia az eszköz likvid eszközként történő figyelembevételével.

(2) Az (1) bekezdést kizárólag akkor alkalmazandó a KBF-nek az elismerési követelményeket már nem teljesítő részvényeire és befektetési jegyeire, ha azok nem haladják meg a KBF teljes eszközállományának 10 %-át.

*19. cikk***Alternatív likviditási megközelítések**

(1) Amennyiben a hitelintézet egy adott devizanemben nem rendelkezik elegendő likvid eszközzel a 4. cikkben rögzített likviditásfedezeti ráta teljesítéséhez, az alábbi rendelkezések közül kell egyet vagy többet alkalmazni:

- a) az adott devizanemre nem kell alkalmazni a 8. cikk (6) bekezdésében ismertetett devizanem-megfeleltetési követelményt;
- b) a hitelintézet az adott devizanemben tartott likvid eszközeit valamely tagállam vagy harmadik ország központi bankja által abban a devizanemben nyújtott hitelkeret révén pótolhatja, feltéve, hogy a konstrukció az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:
 - i. szerződésben rögzítetten visszavonhatatlan kötelezettségvállalás a következő 30 naptári napra;
 - ii. díja a hitelkeretből esetleg lehívott összegtől független;
 - iii. a díjat úgy állapítják meg, hogy a hitelkeretet biztosító eszközök nettó hozama ne haladja meg a likvid eszközök reprezentatív állományának nettó hozamát a jelentős hitelkockázati eltérések miatt elvégzett kiigazítást követően;
- c) ha nincs elegendő 1. szintű eszköz, azonban 2A. szintű eszköz megfelelő mennyiségben áll rendelkezésre, a hitelintézet likviditási pufferében további 2A. szintű eszközöket tarthat, és a 17. cikkben ismertetett, eszközszintenkénti felső korlátokat ennek megfelelően módosítottaknak kell tekinteni. E további 2A. szintű eszközökre legalább 20 %-os haircutot kell alkalmazni. A hitelintézet valamennyi 2B. szintű eszközére továbbra is az e fejezetben foglaltaknak megfelelő haircutot kell alkalmazni minden esetben.

▼B

(2) A hitelintézet az (1) bekezdésben rögzített eltéréseket az érintett likvid eszközök hozzáférhetőségével fordított arányban alkalmazza. A hitelintézetnek az e cikk alkalmazásához szükséges likviditási igényét úgy kell meghatározni, hogy figyelembe veszi, mennyire tudja – prudens likviditáskézeléssel – csökkenteni az érintett likvid eszközök iránti igényt és ezen eszközök más piaci szereplőknél lévő állományát.

(3) Azokat a devizanemeket, amelyekre az (1) bekezdésben ismertetett eltérés alkalmazható, továbbá annak mértékét, amilyen mértékben egy-egy devizanemre egy vagy több eltérés összességében megengedett, az 575/2013/EU rendelet 419. cikkének (4) bekezdésével összhangban elfogadásra kerülő bizottsági végrehajtási rendelettel kell meghatározni.

(4) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában ismertetett eltérések alkalmazásának részletes feltételeit az 575/2013/EU rendelet 419. cikkének (5) bekezdésével összhangban elfogadásra kerülő felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktussal kell meghatározni.

III. CÍM

LIKVIDITÁSKI- ÉS -BEÁRAMLÁSOK

1. FEJEZET

Nettó likviditáskiáramlás

20. cikk

A nettó likviditáskiáramlás meghatározása

(1) A nettó likviditáskiáramlás az a) pontban említett likviditáskiáramlásoknak a b) pontban említett likviditásbeáramlások összegével csökkentett összege, amely nem lehet nullánál kevesebb, és amelyet a következőképpen kell meghatározni:

- a) a 2. fejezetben meghatározott likviditáskiáramlások összege;
- b) a 3. fejezetben meghatározott likviditásbeáramlások összege az alábbiak szerinti számításban:
 - i. azok a beáramlások, amelyekre nem kell érvényesíteni 33. cikk (2) és (3) bekezdésében említett felső korlátot;
 - ii. a 33. cikk (4) bekezdésében említett beáramlások közül az alacsonyabb és az a) pontban említett kiáramlások 90 %-a, csökkentve a 33. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti mentesített beáramlásokkal, de nullánál nem kevesebb;
 - iii. a 33. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében említett beáramlásoktól eltérő beáramlások közül az alacsonyabb és az a) pontban említett kiáramlások 75 %-a, csökkentve a 33. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti mentesített beáramlásokkal és a 33. cikk (4) bekezdése szerinti beáramlásokkal, osztva 0,9-cel a 90 %-os felső korlát figyelembevételére érdekében, de nullánál nem kevesebb.

▼B

(2) A likviditáski- és -beáramlásokat 30 naptári napos stresszidőszakot figyelembe véve kell mérni, az 5. cikkben említett, az idioszinkratikus és az egész piacra kiterjedő stresszforgatókönyvet együttesen feltételezve.

(3) Az (1) bekezdésben ismertetett számítást a II. mellékletben meghatározott képlet szerint kell elvégezni.

▼M1*21. cikk***Származtatott ügyletek nettósítása**

(1) A hitelintézetnek a 30 naptári nap alatt, az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt szerződésekre és a hitelderivatívákra vonatkozóan várható likviditáskiáramlásokat és -beáramlásokat nettó alapon, partnerenként kell kiszámolnia, figyelemmel az említett rendelet 295. cikkében megállapított feltételeknek megfelelő kétoldalú nettósítási megállapodások létezésére.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a hitelintézeteknek a tőkeösszegek egyidejű (vagy napon belüli) teljes cseréjét magukban foglaló származtatott devizaügyletekből eredő készpénzkiáramlásokat és -beáramlásokat nettó alapon kell számítaniuk, akkor is, ha az adott ügyletek nem tartoznak kétoldalú nettósítási megállapodás hatálya alá.

(3) E cikk alkalmazásában a nettó alap a következő 30 naptári nap során nyújtandó vagy kapott biztosíték nélkül számított érték. A következő 30 naptári nap során kapott biztosíték esetében azonban a nettó alap csak akkor lehet az e biztosíték nélkül számított érték, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

- a) a kapott biztosíték e rendelet II. címe értelmében likvid eszköznek minősül;
- b) a hitelintézet jogi szempontból jogosult és működési szempontból képes a kapott biztosíték újrafelhasználására.

▼B*2. FEJEZET***Likviditáskiáramlások***22. cikk***A likviditáskiáramlás meghatározása**

(1) A likviditáskiáramlás a különböző kategóriájú vagy típusú kötelezettségek és mérlegen kívüli kötelezettségvállalások fennálló egyenlegének és kiáramlásuk vagy lehívásuk várható rátájának szorzata az e fejezetben jelzett módon.

(2) Az (1) bekezdésben említett likviditáskiáramlás részei (minden esetben szorozva az alkalmazandó kiáramlási rátával):

▼ M1

- a) a stabil lakossági betétek és egyéb lakossági betétek 24. és 25. cikknek megfelelően meghatározott aktuálisan fennálló összege;
- b) a 27. és 28. cikke valamint 31a. cikk szerint meghatározott azon egyéb kötelezettségek aktuálisan fennálló összege, amelyek esedékké válnak, amelyeknek a kibocsátó vagy a forrás nyújtója kérheti a teljesítését, vagy amelyek vonatkozásában a forrás nyújtója azzal a feltételezéssel élhet, miszerint a hitelintézet a következő 30 naptári napon belül visszafizeti a kötelezettséget;

▼ B

- c) a 30. cikkben meghatározott további kiáramlások;
- d) az a legnagyobb összeg, amely a következő 30 naptári nap során lehívható a le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó, a 31. cikknek megfelelően meghatározott hitel- és likviditási keretektől;
- e) a 23. cikk szerinti értékelésben azonosított további kiáramlások.

▼ M1

- (3) Az (1) bekezdéssel összhangban számított likviditáskiáramlásokat nettósítani kell a 26. cikk szerint jóváhagyott, kölcsönös függőséget mutató beáramlásokkal.

▼ B*23. cikk***Egyéb termékekhez és szolgáltatásokhoz kapcsolódó további likviditáskiáramlások****▼ M1**

- (1) A hitelintézetnek rendszeresen értékelnie kell azoknak a 30 naptári napon belüli likviditáskiáramlásoknak a valószínűségét és lehetséges nagyságát, amelyek a 27–31a. cikkben nem említett azon termékekkel és szolgáltatásokkal összefüggésben következnek be, amelyeket a hitelintézet kínál vagy szponzorál vagy amelyeket a lehetséges vásárlók a hitelintézethez társítanak. E termékek vagy szolgáltatások nem kizárólagos jelleggel magukban foglalják a következőket:

- a) egyéb mérlegen kívüli és függő finanszírozási kötelezettségek, beleértve a folyósítási kötelezettséget nem tartalmazó finanszírozási kereteket;
- b) bankközi partnereknek nyújtott le nem hívott hitelek és követelések;
- c) a már megkötött, de még le nem hívott jelzáloghitelek;
- d) hitelkártyák;
- e) folyószámlahitelek;
- f) a meglévő lakossági vagy bankközi hitelek megújításával vagy új lakossági vagy bankközi hitelek nyújtásával kapcsolatos tervezett kiáramlások;

▼ M1

g) az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt szerződésektől és a hitelderivatíváktól eltérő, származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek;

h) kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos mérlegen kívüli termékek.

▼ B

(2) Az (1) bekezdésben említett kiáramlásokat az 5. cikkben említett, az idioszinkratikus és az egész piacra kiterjedő stresszforatókönyvet együttesen feltételezve kell értékelni. Ehhez az értékeléshez a hitelintézet különösen azt a jelentős hímvromlásból eredő kárt veszi figyelembe, amely annak kapcsán keletkezhet, ha nem nyújt likviditási támogatást ezekhez a termékekhez vagy szolgáltatásokhoz. A hitelintézetnek évente legalább egyszer tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot azokról a termékekről és szolgáltatásokról, amelyekre vonatkozóan az (1) bekezdésben említett likviditáskiáramlások valószínűsége és lehetséges nagysága jelentős, az illetékes hatóság pedig meghatározza a hozzárendelendő kiáramlásokat. Az illetékes hatóság legfeljebb 5 %-os kiáramlási arányt alkalmazhat az 575/2013/EU rendelet 429. cikkében és I. mellékletében említett, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos mérlegen kívüli termékekre.

(3) Az illetékes hatóság évente legalább egyszer jelentést tesz az EBH felé azoknak a termékeknek vagy szolgáltatásoknak a típusáról, amelyek esetében a hitelintézettől származó jelentések alapján ő határozta meg a kiáramlásokat, és a jelentés tartalmazza a kiáramlások meghatározására alkalmazott módszertan magyarázatát.

*24. cikk***Stabil lakossági betétek kiáramlásai**

(1) A 25. cikk (2), (3) vagy (5) bekezdése szerinti magasabb kiáramlási arányra vonatkozó kritériumok teljesülésének kivételével, a 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ vagy a 2014/49/EU irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszer vagy harmadik ország ezzel egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartozó lakossági betétek összegét stabilnak kell tekinteni és 5 %-os szorzót kell rá alkalmazni, ha:

a) a betét olyan stabil kapcsolat része, ami igen valószínűtlenné teszi a betét kivonását; vagy

b) a betétet fizetési számlán tartják.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a lakossági betét akkor tekintendő kialakult kapcsolat részét képezőnek, ha a betétes az alábbi kritériumok közül legalább egyet teljesít:

a) legalább 12 hónap időtartamú aktív szerződéses kapcsolata van a hitelintézettel;

b) lakóingatlan fedezett hitel vagy más hosszú lejáratú hitel kapcsán hitelfelvevői kapcsolatban áll a hitelintézettel;

c) a hitelen kívül legalább egy másik aktív termékkel rendelkezik a hitelintézetnél.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1994. május 30-i 94/19/EK irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 135., 1994.5.31., 5. o.).

▼B

(3) Az (1) bekezdés b) pontja céljából a lakossági betétet akkor kell fizetési számlán tartottnak tekinteni, ha a számlán fizetést, jövedelmet vagy egyéb ügyleteket rendszeresen jóváírnak, vagy a számlát ezekkel megterhelik.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve 2019. január 1-jétől az illetékes hatóság engedélyezheti a hitelintézetnek, hogy 3 %-os szorzót alkalmazzon az (1) bekezdésben említett, a 2014/49/EU irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartozó stabil lakossági betétek összegére legfeljebb 100 000 EUR-ig, amint azt az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdése meghatározza, feltéve, hogy a Bizottság megerősíti, hogy a hivatalosan elismert betétbiztosítási rendszer valamennyi alábbi kritériumnak megfelel:

a) a betétbiztosítási rendszer a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a tagjaitól származó, évente legalább egyszer esedékes, ex ante jelleggel teljesítendő befizetésekből teremti elő, a 2014/49/EU irányelv 10. cikkében említettek szerint.

b) a betétbiztosítási rendszer megfelelő eszközökkel rendelkezik ahhoz, hogy tartalékai erőteljes kivonása esetén azonnal hozzáférhessen további finanszírozáshoz, ideértve a tag hitelintézetek rendkívüli befizetéseit és a megfelelő alternatív finanszírozási megállapodásokat, amelyek révén rövid lejáratú forrásokat tud bevonni harmadik felektől a köz- és a magánszférában;

c) a betétbiztosítási rendszer a 2014/49/EU rendelet 8. cikkének (1) bekezdésében említett hét munkanapos kártalanítási időtartamot biztosít a 3 %-os kiáramlási arány alkalmazásának időpontjától számítva.

(5) Az illetékes hatóság kizárólag akkor adhatja meg a (4) bekezdésben említett engedélyt, miután megkapta a Bizottság előzetes jóváhagyását. Ezt a jóváhagyást indokolással ellátott beadvány útján kell kérelmezni, amely kellően bizonyítja, hogy a stabil betétek kiáramlási aránya 3 % alatt marad minden, az 5. cikkben említett forgatókönyveknek megfelelő stresszidőszakban. Az indokolással ellátott kérelmet legalább három hónappal azon időpont előtt kell benyújtani a Bizottsághoz, amikortól az engedélyt kérik. A Bizottság értékeli, hogy az adott betétbiztosítási rendszer megfelel-e a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában rögzített feltételeknek. A feltételek teljesülése esetén a Bizottság jóváhagyja az illetékes hatóság engedély megadására irányuló kérelmét, hacsak nincsenek nyomós indokok a jóváhagyás megtagadására, tekintettel a lakossági betétek belső piacának működésére. A jóváhagyott betétbiztosítási rendszer valamennyi hitelintézeti tagja 3 %-os kiáramlási arányt alkalmazhat. A Bizottságnak ki kell kérnie az EBH azzal kapcsolatos véleményét, hogy az adott betétbiztosítási rendszer megfelel-e a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában rögzített feltételeknek.

(6) A hitelintézet számára illetékes hatósága engedélyezheti, hogy 3 %-os szorzót alkalmazzon harmadik országbeli, az (1) bekezdésben említett rendszerrel egyenértékű betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartozó lakossági betétek összegére, ha a harmadik országban engedélyezett ez a kezelésmód.

▼B

25. cikk

Egyéb lakossági betétek kiáramlásai

(1) A hitelintézetnek 10 %-os szorzót kell alkalmaznia az egyéb lakossági betétekre, ideértve a lakossági betétek 24. cikk alá nem tartozó részét, kivéve, ha a (2) bekezdésben rögzített feltételek alkalmazandók.

(2) Az egyéb lakossági betétekre a hitelintézet által a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott magasabb kiáramlási arányokat kell alkalmazni, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a betétek teljes egyenlege, ideértve az ügyfélnek az adott hitelintézetnél vagy csoportnál meglévő betéti számláit, meghaladja az 500 000 EUR-t;

▼M1

b) a betét kizárólag interneten keresztül hozzáférhető számlán van elhelyezve;

▼B

c) a betét kamata tekintetében fennáll a következő feltételek valamelyike:

i. a kamat jelentősen meghaladja a hasonló lakossági termékekre fizetett átlagos kamatot;

ii. értéke piaci index vagy indexek alakulásától függ;

iii. értéke valamely, változó kamatlábon kívüli piaci változótól függ;

d) a betétet eredetileg 30 naptári napos időszakon belül lejáró, rögzített futamidővel helyezték el, vagy a betét 30 naptári napnál rövidebb rögzített felmondási idejű, a szerződéses megállapodásnak megfelelően, kivéve a (4) bekezdésben meghatározottak szerinti kezelésre alkalmas betéteket;

e) az Unióban székhellyel rendelkező hitelintézet esetén, a betétes harmadik országban rezidens vagy a betét devizaneme nem euro és nem valamely tagállam devizaneme. Harmadik országban működő hitelintézetek vagy fiókok esetén, a betétes harmadik országban nem rezidens vagy a betét devizaneme nem a harmadik ország devizaneme;

(3) A hitelintézet az alábbiak szerint meghatározott magasabb kiáramlási arányt alkalmazza:

a) ha a lakossági betét megfelel az a) pontban foglalt kritériumnak vagy a (2) bekezdés b)–e) pontjában foglalt kritériumok közül kettőnek, 10 % és 15 % közötti kiáramlási arányt kell alkalmazni;

b) ha a lakossági betét megfelel a (2) bekezdés a) pontjának és a (2) bekezdésben említett legalább még egy másik kritériumnak vagy a (2) bekezdés két vagy több kritériumának, 15 % és 20 % közötti kiáramlási arányt kell alkalmazni.

▼B

Az illetékes hatóság eseti alapon magasabb kiáramlási arányt alkalmazhat, ha azt a hitelintézet egyedi körülményei indokolják. A hitelintézet a (3) bekezdés b) pontjában említett kiáramlási arányt köteles alkalmazni a lakossági betétekre, ha a (2) bekezdésben említett értékelést nem végezték el vagy nem fejezték be.

(4) A hitelintézet a kiáramlások számításából kizárhat egyes jól körülhatárolt lakossági betét kategóriákat, ha a hitelintézet minden ilyen esetben az adott betétek egész kategóriájára szigorúan alkalmazza az alábbi rendelkezéseket, kivéve abban az esetben, ha ez a betétes számára igazolhatóan jelentős nehézségekkel jár:

- a) a betétes 30 naptári napon belül nem vonhatja ki a betétet; vagy
- b) 30 napon belüli, lejárat előtti kivonás esetén a betétesnek büntetést kell fizetnie, amely magában foglalja a kivonás napja és a szerződés szerinti lejárat közötti időszakra járó kamatok elvesztését, valamint egy jelentős összegű díjat is, mely utóbbinak azonban nem kell szükségszerűen meghaladnia a betét elhelyezésének napja és a kivonás napja között eltelt időre esedékes kamat összegét.

Ha az első albekezdésben említett betétrész ilyen büntetés nélkül kivonható, azt a részt látra szóló betétként, a fennmaradó egyenleget pedig lekötött betétként kell kezelni az ebben a bekezdésben említettek szerint. 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmazni a kevesebb, mint 30 naptári napos hátralévő lejáratú, felmondott betétekre, és ha megállapodás született egy másik hitelintézet részére való kifizetésről.

(5) Az (1)–(4) bekezdéstől és a 24. cikktől eltérve, a hitelintézetnek magasabb százalékos kiáramlási arányt kell alkalmaznia a harmadik országban gyűjtött lakossági betétekre, ha a harmadik ország likviditási követelményeiről rendelkező jogszabálya magasabb százalékos arányt követel meg.

*26. cikk***Kiáramlások egymástól kölcsönösen függő beáramlásokkal**

Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását követően, a hitelintézet a valamennyi alábbi feltételnek megfelelő, kölcsönös függőséget mutató beáramlás figyelembevétele nélkül is kiszámíthatja a likviditáskiáramlást:

- a) a kölcsönös függőséget mutató beáramlás közvetlenül kapcsolódik a kiáramláshoz, és azt nem veszik figyelembe a likviditásbeáramlás 3. fejezetben szereplő számításakor;
- b) a kölcsönös függőséget mutató beáramlást jogszabályi, szabályozói vagy szerződéses kötelezettség írja elő;
- c) a kölcsönös függőséget mutató beáramlás megfelel az alábbi feltételek valamelyikének:
 - i. kötelezően a kiáramlás előtt következik be;
 - ii. 10 napon belül megérkezik és valamely tagállam központi kormányzata garantálja.

▼ M1

Az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t, hogy mely intézmények veszik igénybe a kiáramlások kölcsönös függőséget mutató beáramlásokkal való, e cikk szerinti nettósítását. Az EBH jogosult igazoló dokumentumokat kérni.

▼ B*27. cikk***Operatív betétek kiáramlásai**

(1) A hitelintézet 25 %-os szorzót alkalmaz az alábbiak szerint elhelyezett betétekből származó kötelezettségekre:

- a) a betétes helyezi el annak érdekében, hogy klíring-, letéti, készpénzmenedzsment vagy más hasonló szolgáltatásokat kapjon a hitelintézettől, stabil operatív kapcsolat keretében;
- b) az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (7) bekezdésének követelményeit teljesítő intézményvédelmi rendszer keretén belüli vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikke (6) bekezdésének követelményeit teljesítő központi szervhez tartósan kapcsolt szövetkezeti hitelintézetek csoportján belüli közös feladatmegosztás keretében vagy törvényben, szerződésben előírt betétként kell egy másik hitelintézetnek elhelyeznie, amely ugyanannak az intézményvédelmi rendszernek vagy szövetkezeti rendszernek a tagja, feltéve, hogy ezeket a betéteket nem veszik számításba a betétet elhelyező hitelintézet likvid eszközei között a (3) bekezdésben és a 16. cikkben említetteknek megfelelően;
- c) a betétes helyezi el az a) pontban említettől eltérő stabil operatív kapcsolat keretében;
- d) a betétes helyezi el, annak érdekében, hogy készpénzklíring- és központi hitelintézet által nyújtott szolgáltatásokat vehessen igénybe, ha a hitelintézet a 16. cikkben említett hálózatok vagy rendszerek egyikéhez tartozik.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a hitelintézet 5 %-os szorzót alkalmaz az (1) bekezdés a) pontjában említett betétekből származó kötelezettségek azon részére, amely a 94/19/EK vagy a 2014/49/EU irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszer vagy harmadik ország ezzel egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartozik.

(3) A 16. cikk szerint a betétet elhelyező hitelintézet likvid eszközeinek tekintett, központi hitelintézetnél elhelyezett hitelintézeti betéteket 100 %-os kiáramlási tényezővel kell szorozni a központi intézmény vonatkozásában, e likvid eszközök haircut utáni összegére. E likvid eszközök nem vehetők számításba az e bekezdés első mondatában említett kiáramlástól eltérő kiáramlások fedezésére, és figyelmen kívül kell hagyni őket a 17. cikk szerinti fennmaradó likviditási puffer összetételének a központi intézményre vonatkozóan egyedi szinten történő számítása során.

▼B

(4) Az (1) bekezdés a) és d) pontjában említett klíring-, letéti, készpénzmenedzsment vagy egyéb hasonló szolgáltatásnak csak azok minősülnek, amelyeket a betétesnek rendkívül fontos, stabil kapcsolat keretében nyújtanak. Az (1) bekezdés a), c) és d) pontjában említett betétek esetében jelentős törvényi és operatív korlátai vannak a 30 naptári napon belüli jelentős betétkivonásnak. Az operatív szolgáltatások nyújtásához szükséges mértéken felüli forrásokat nem-operatív betétekként kell kezelni.

(5) A levelező banki kapcsolatból vagy elsődleges ügynöki szolgáltatások nyújtásából származó betéteket nem lehet operatív betétekként kezelni és 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmazni rájuk.

(6) Az (1) bekezdés c) pontjában említett betétek azonosítása érdekében a hitelintézet azt veszi figyelembe, hogy a lekötött betét, a takarékbetét és a közvetített betét kivételével a nem pénzügyi ügyféllel valamennyi alábbi feltételnek megfelelő stabil operatív kapcsolata áll-e fenn:

a) a számla legalább 5 bázisponttal alacsonyabb árazású, mint a hasonló tulajdonságokkal rendelkező vállalati betétek aktuális kamata, de nem szükséges, hogy negatív legyen;

b) a betét célszámlán tartott betét, amelynek árazása nem teremt a betétes számára gazdasági ösztönzést, hogy az operatív kapcsolat fenntartásához szükséges összesen felül további összegeket tartson betétben;

c) a vizsgált számlán rendszeres jelleggel sor kerül lényeges ügyleteket jóváírására, illetve terhelésére;

d) az alábbi kritériumok egyike teljesül:

i. a betétessel a kapcsolat legalább 24 hónapja fennáll;

ii. a betétet legalább 2 aktív szolgáltatás tekintetében használják. Ezek a szolgáltatások lehetnek nemzeti és nemzetközi pénzforgalmi szolgáltatásokhoz, értékpapír-kereskedéshez vagy letétkezelői szolgáltatásokhoz való közvetlen vagy közvetett hozzáférések is.

A betétnek csak azt a részét kell operatív betétként kezelni, amely azon szolgáltatás igénybevételéhez szükséges, amelynek a betét a mellékterméke. Az ezen felüli részt nem kell operatív betétként kezelni.

28. cikk

Egyéb kötelezettségek kiáramlásai

(1) A nem pénzügyi ügyfelek, kormányzatok, központi bankok, multilaterális fejlesztési bankok, közszektorbeli intézmények, illetékes hatóság működési engedélyével rendelkező hitelszövetkezetek, magánbefektetési társaságok vagy betétközvetítő ügynökök 27. cikk hatálya alá nem tartozó betéteiből származó kötelezettségekre a hitelintézetnek 40 %-os szorzót kell alkalmaznia.

▼B

Az első albekezdéstől eltérve, ha az abban az albekezdésben említett kötelezettségek a 94/19/EK vagy a 2014/49/EU irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszer vagy ezzel egyenértékű, harmadik országbeli betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartoznak, akkor 20 %-os szorzót kell alkalmazni rájuk.

(2) A hitelintézetnek a saját működési költségeiből eredő kötelezettségeire 0 %-os szorzót kell alkalmaznia.

▼M1

(3) A hitelintézetnek az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott, 30 naptári napon belül lejáró fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből fakadó kötelezettségekre az alábbi szorzótényezőket kell alkalmaznia:

- a) 0 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 10. cikke szerint az 1. szintű eszközök 10. cikkben említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének, a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett, rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével;
- b) 7 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 10. cikke szerint a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett kategóriába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- c) 15 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 11. cikke szerint a 2A. szintű eszközök 11. cikkben említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- d) 25 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 13. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i., ii. vagy iv. alpontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- e) 30 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 12. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- f) 35 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 13. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának iii. vagy v. alpontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;

▼ M1

- g) 50 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 12. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 12. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy f) pontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek;
- h) az e rendelet 15. cikkének (2) és (3) bekezdésével összhangban meghatározott minimális százalékos haircut, ha azokat KBF-ek olyan részvényei vagy befektetési jegyei fedezik, amelyek – amennyiben nem az említett ügyletekben használnák azokat fedezetként – e rendelet 7. és 15. cikke szerint a mögöttes likvid eszközökkel azonos szintű likvid eszköznek minősülnek;
- i) 100 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek nem tartoznak ezen albekezdés a)–h) pontja alá.

Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben a fedezett kölcsönügylet vagy tőkepiac-vezérelt ügylet szerződő fele a hitelintézet belföldi központi bankja, a kiáramlási arány 0 %. Azokban az esetekben azonban, amikor az ügyletet annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a központi bankján keresztül bonyolítják, amelyben a fióktelep található, csak akkor alkalmazható 0 %-os kiáramlási arány, ha a fióktelep a központi banki likviditáshoz – többek között stresszidőszakok alatt – ugyanolyan hozzáféréssel rendelkezik, mint az adott tagállamban vagy harmadik országban bejegyzett hitelintézet.

Az első albekezdéstől eltérve, azon fedezett kölcsönügyletek vagy tőkepiac-vezérelt ügyletek esetében, amelyekre az első albekezdés szerint 25 %-nál magasabb kiáramlási arány lenne alkalmazandó, 25 %-os kiáramlási arány alkalmazandó, ha az ügyletben részt vevő szerződő fél jogosult szerződő fél.

(4) A következő 30 naptári napon belül lejáró biztosítéki csereügyletek és más hasonló formájú ügyletek kiáramláshoz vezetnek, ha a kölcsönvett eszközre a 2. fejezet szerint alacsonyabb haircut alkalmazandó, mint a kölcsönadott eszközre. A kiáramlást úgy kell kiszámítani, hogy a kölcsönvett eszköz piaci értékét meg kell szorozni a (3) bekezdéssel összhangban meghatározott, a kölcsönadott eszközre vonatkozó kiáramlási arány és a kölcsönvett eszközre vonatkozó kiáramlási arány különbségével. E számítás során 100 %-os haircutot kell alkalmazni azokra az eszközökre, amelyek nem minősülnek likvid eszköznek.

Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben a biztosítéki csereügyletek és más hasonló formájú ügyletek szerződő fele a hitelintézet belföldi központi bankja, a kölcsönvett eszköz piaci értékére alkalmazandó kiáramlási arány 0 %. Azokban az esetekben azonban, amikor az ügyletet annak a tagállamnak vagy harmadik országnak a központi bankján keresztül bonyolítják, amelyben a fióktelep található, csak akkor alkalmazható 0 %-os kiáramlási arány, ha a fióktelep a központi

▼ M1

banki likviditáshoz – többek között stresszidőszakok alatt – ugyanolyan hozzáféréssel rendelkezik, mint az adott tagállamban vagy harmadik országban bejegyzett hitelintézet.

Az első albekezdéstől eltérve, azon biztosítéki csereügyletek és más hasonló formájú ügyletek esetében, amelyekre az első albekezdés szerint 25 %-nál magasabb kiáramlási arány lenne alkalmazandó, 25 %-os kiáramlási arány alkalmazandó a kölcsönvett eszköz piaci értékére, ha az ügyletben részt vevő szerződő fél jogosult szerződő fél.

▼ B

(5) A nemzeti szabályozásban előírt ügyfélvédelmi rendszerekhez kapcsolódó elkülönített számlákon tartott kiegyenlítő egyenlegeket beáramlásként kell kezelni a 32. cikknek megfelelően és ki kell zárnai a likvid eszközök portfóliójából.

(6) A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmaznia a hitelintézet által kibocsátott valamennyi adósságlevélre, kötvényre és más hitelviszonyt megtestesítő értékpapírra, kivéve, ha a kötvényt kizárólag a lakossági piacon értékesítik és lakossági számlán tartják, amely esetben ezeket az eszközöket az adott lakossági betét kategóriájának megfelelően kell kezelni. Olyan korlátozásnak kell érvényben lennie, hogy ezeket az eszközöket kizárólag lakossági ügyfelek vásárolhassák, és azoknak kizárólag lakossági ügyfelek lehessenek tulajdonosai.

▼ M1

(7) A fedezet nélkül kölcsönvett és a következő 30 naptári napon belül lejáró eszközök esetében azzal a feltételezéssel kell élni, hogy azok teljes mértékben kifutnak, ami a likvid eszközök 100 %-os kiáramlásához vezet, kivéve, ha a kölcsönvett eszközök tulajdonosa a hitelintézet, és azok nem képezik részét a hitelintézet likviditási pufférének.

(8) E cikk alkalmazásában a »belföldi központi bank« az alábbiak bármelyikét jelenti:

- a) bármely eurórendszerbeli központi bank, amennyiben a hitelintézet székhelye szerinti tagállam bevezette az eurót;
- b) a hitelintézet székhelye szerinti tagállam nemzeti központi bankja, amennyiben a hitelintézet székhelye szerinti tagállam nem vezette be az eurót;
- c) azon harmadik ország központi bankja, amelyben a hitelintézetet bejegyezték.

(9) E cikk alkalmazásában a »jogosult szerződő fél« az alábbiak bármelyikét jelenti:

- a) a hitelintézet székhelye szerinti tagállamának központi kormányzata, közszektorbeli intézménye, regionális kormányzata vagy helyi hatósága;

▼ M1

- b) azon tagállam vagy harmadik ország központi kormányzata, közszektorbeli intézménye, regionális kormányzata vagy helyi hatósága, amelyben a hitelintézetet az adott hitelintézet által végzett ügyletek tekintetében bejegyezték;
- c) multilaterális fejlesztési bank.

Mindazonáltal a közszektorbeli intézmények, regionális kormányzatok és helyi hatóságok csak akkor minősülnek jogosult szerződő félnek, ha az 575/2013/EU rendelet 115. vagy 116. cikkének megfelelően 20 %-os vagy annál alacsonyabb kockázati súlyt rendeltek hozzájuk.

▼ B*29. cikk***Csoporton vagy intézményvédelmi rendszeren belüli kiáramlások**

(1) A 31. cikktől eltérve, az illetékes hatóság a le nem hívott hitel- vagy likviditási keretekre valamennyi alábbi feltétel teljesülése esetén eseti alapon alacsonyabb kiáramlási arány alkalmazását engedélyezheti:

- a) indokolt alacsonyabb kiáramlást várni még a szolgáltató idioszinkratikus és az egész piacra kiterjedő stressz együttes bekövetkeztét feltételezve is;
- b) a partner a hitelintézet anyavállalata vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalatnak egy másik leányvállalata, vagy a hitelintézet a 83/349/EGK irányelv⁽¹⁾ 12. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kapcsolatban áll, vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagja, vagy az említett rendelet 10. cikkében említett hálózat vagy szövetkezeti csoport központi intézménye vagy társult tagja;
- c) az alacsonyabb kiáramlási arány nem csökken a partner által alkalmazott beáramlási arány alá;
- d) a hitelintézet és a partner székhelye ugyanabban a tagállamban van.

(2) Az 575/2013/EU rendelet 20. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása esetén az illetékes hatóság eltekinthet az (1) bekezdés d) pontjában foglalt feltétel alkalmazásától. Ebben az esetben a következő további objektív kritériumoknak kell teljesülniük:

▼ M1

- a) mind a likviditás biztosítója, mind a likviditás kedvezményezettje alacsony likviditáskockázati profilt mutat az (1) bekezdés alapján javasolt alacsonyabb kiáramlási arány alkalmazását és az említett bekezdés c) pontjában említett beáramlási arány alkalmazását követően;

▼ B

- b) jogilag kötelező erejű megállapodás és kötelezettségvállalás áll fenn a csoport tagjai között a le nem hívott hitel- vagy likviditási keretet illetően;

⁽¹⁾ A Tanács hetedik irányelve (1983. június 13.) a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján az összevont (konszolidált) éves beszámolóiról (83/349/EGK) (HL L 193., 1983.7.18., 1. o.).

▼ M1

- c) a likviditás biztosítója a likviditáskockázat-kezelési tevékenysége során megfelelő módon figyelembe veszi a likviditás kedvezményezettjének likviditáskockázati profilját.

▼ B

Ha alacsonyabb kiáramlási arány alkalmazható, az illetékes hatóság tájékoztatja az EBH-t az 575/2013/EU rendelet 20. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett folyamat eredményéről. Az illetékes hatóságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia az ilyen alacsonyabb kiáramlásokra vonatkozó feltételek teljesülését.

*30. cikk***További kiáramlások**

(1) A készpénztől és a 10. cikkben említett eszközöktől eltérő, a hitelintézet által az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletek, valamint hitelderivatívák kapcsán nyújtott biztosítékokhoz további 20 %-os kiáramlás rendelő.

A 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett eszközökben fennálló biztosítékokhoz, amelyet a hitelintézet az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletek, valamint hitelderivatívák kapcsán nyújtott, további 10 %-os kiáramlás rendelő.

▼ M1

(2) A hitelintézetnek ki kell számítani és tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot valamennyi olyan szerződésre vonatkozó további kiáramlásról, amelyek szerződési feltételei – 30 naptári napon belül és a hitelintézet hitelminőségének jelentős romlását követően – további likviditáskiáramlást eredményeznek vagy biztosíték nyújtását teszik szükségessé. A hitelintézetnek erről a kiáramlásról legkésőbb az 575/2013/EU rendelet 415. cikke szerinti adatszolgáltatás teljesítéséig kell értesítenie az illetékes hatóságot. Ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az ilyen kiáramlások a hitelintézet potenciális likviditáskiáramlásai szempontjából jelentősek, kötelezi a hitelintézetet arra, hogy e szerződések viszonylatában adjon hozzá egy további, a hitelintézet hitelminőségének jelentős – a külső hitelminősítés legalább három fokozattal történő leminősítésnek megfelelő – romlásából eredő további biztosítéknyújtási igénynek vagy készpénzkiáramlásnak megfelelő kiáramlást. A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmaznia a további biztosítékokra vagy készpénz-kiáramlásokra. E jelentős romlás mértékét a hitelintézetnek rendszeresen felül kell vizsgálnia az általa kötött szerződések viszonylatában releváns szempontokból, és tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot a felülvizsgálat eredményéről.

(3) A hitelintézetnek a kiáramlást növelnie kell továbbá azon biztosítéki igény összegével, amely egy negatív piaci forgatókönyvnek a hitelintézet származtatott ügyleteire gyakorolt hatásából ered, amelyben e hatás jelentős. Ezt a számítást a 2017/208/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell elvégezni.

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2017/208 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. október 31.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek egy negatív piaci forgatókönyv által egy intézmény származtatott ügyleteire gyakorolt hatásból eredő biztosítéknyújtási kötelezettségeknek megfelelő, további likviditási kiáramlásokra vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 33., 2017.2.8., 14. o.).

▼ M1

(4) Az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletekből és a hitelderivatívákból eredő, 30 naptári nap alatt várható ki- és beáramlásokat a 21. cikknek megfelelően nettó alapon kell figyelembe venni. Nettó kiáramlás esetében a hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási aránnyal kell megszoroznia az eredményt. A hitelintézet e számítás során nem veszi figyelembe azokat a likviditási követelményeket, amelyeket e cikk (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazása eredményez.

(5) Ha a hitelintézetnek olyan rövid pozíciója van, amelyet biztosíték nélkül kölcsönvett értékpapírok fedeznek, a hitelintézetnek a rövidre eladott értékpapírok vagy más eszközök piaci értéke 100 %-ának megfelelő további kiáramlást kell biztosítania, kivéve, ha azokat a hitelintézet olyan feltétellel vette kölcsön, amely alapján csak 30 naptári nap elteltével kell visszaszolgáltatnia őket. Ha a rövid pozíciót biztosítékkal fedezett értékpapír-finanszírozási ügylet fedezi, a hitelintézet feltételezi, hogy a rövid pozíció 30 naptári napon keresztül fennmarad, és arra 0 %-os kiáramlás alkalmazandó.

▼ B

(6) A hitelintézetnek az alábbiak 100 %-ának megfelelő további kiáramlást kell biztosítania:

- a) a hitelintézet birtokában lévő olyan többletbiztosíték, amelyet a partner a szerződés értelmében bármikor visszahívhat;
- b) a partnernek 30 naptári napon belül nyújtandó biztosíték;
- c) olyan, a II. cím alkalmazásában likvid eszköznek minősülő eszközöknek megfelelő biztosíték, amely a hitelintézet engedélye nélkül helyettesíthető olyan biztosítékkal, amely olyan eszközöknek felel meg, amelyek a II. cím alkalmazásában nem minősülnek likvid eszközöknek.

▼ M1

(7) A biztosítékként elhelyezett betétek a 24., 25., 27., 28. és 31a. cikk alkalmazásában nem tekintendők kötelezettségnek, ugyanakkor adott esetben e cikk (1)–(6) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni rájuk. A biztosítékként kapott készpénz összegét meghaladó készpénzösszeget a 24., 25., 27., 28. és 31a. cikkel összhangban betétként kell kezelni.

▼ B

(8) A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlást kell feltételeznie a 30 naptári napon belül lejáró eszközfedezetű értékpapírok, fedezett kötvények és más strukturált finanszírozási eszközök finanszírozásán keletkezett veszteségekre, ha ezeket az eszközöket maga a hitelintézet vagy a hitelintézet által szponzorált intézmény vagy különleges célú gazdasági egység bocsátotta ki.

(9) A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlást kell feltételeznie az eszközfedezetű kereskedelmi értékpapírok, értékpapírosítási program, értékpapír-befektetési eszközök és más hasonló finanszírozási eszközök finanszírozásán keletkezett veszteségekre. Ez a 100 %-os kiáramlási arány a lejáró összegre, vagy a potenciálisan visszaszolgáltatandó eszközök összegére, vagy a szükséges likviditásra alkalmazandó.

▼B

(10) A (8) és (9) bekezdés szerinti finanszírozási programnak erre a részére vonatkozóan a kapcsolódó likviditási keretet nyújtó hitelintézetnek a konszolidált program tekintetében nem kell kétszer elszámolnia a lejáró finanszírozási eszközt és a likviditási keretet.

▼M1

(12) Az elsődleges ügynöki szolgáltatásokat illetően, ha a hitelintézet az egyik ügyfél rövid eladásait egy másik ügyfél eszközeivel való belső kiegyenlítéssel fedezi, és az eszközök nem minősülnek likvidnek, az ilyen ügyleteknél a függő kötelezettségre 50 %-os kiáramlást kell alkalmazni.

▼B*31. cikk***Hitelkeretek és likviditási keretek kiáramlásai**

(1) E cikk alkalmazásában a likviditási keret olyan folyósítási kötelezettséget tartalmazó le nem hívott tartalék keret, amely az ügyfél adósságának refinanszírozására használható abban az esetben, ha az ügyfél nem tudja az adósságát a pénzügyi piacokon megújítani. Összegét az ügyfél által kibocsátott, fennálló és 30 naptári napon belül lejáró adósság azon részeként kell meghatározni, amelyhez a keret szolgál védőhálóként. A likviditási keretnek azt a részét, amely olyan adósság biztosítéka, amely nem 30 naptári napon belül jár le, ki kell zárni a keret meghatározásának terjedelméből. A keret további kapacitását folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretként kell kezelni az e cikkben meghatározott, kapcsolódó lehívási aránnyal. A vállalatok számára kialakított általános működőtőke-kereteket nem likviditási keretnek, hanem hitelkeretnek kell tekinteni.

(2) A hitelintézetnek a hitelkeretek és likviditási keretek kiáramlásait úgy kell kiszámítania, hogy a hitelkeretek és likviditási keretek összegét megszorozza a (3)–(5) bekezdésben foglalt megfelelő kiáramlási arányokkal. A folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretek és likviditási keretek kiáramlásait a 30 naptári napon belül lehívható maximális összeg százalékaként kell meghatározni, a kereskedelemfinanszírozási mérlegén kívüli tételekre a 23. cikk értelmében alkalmazandó likviditási követelmények és a hitelintézetnek nyújtott, a 9. cikk szerint értékelt biztosíték értékével csökkentve, feltéve, hogy a biztosíték eleget tesz valamennyi alábbi feltételnek:

- a) a hitelintézet ismételten felhasználhatja vagy jelzáloggal megterhelheti;
- b) likvid eszköz formájában tartják, de nem része a likviditási puffernek; és

▼B

- c) nem olyan eszköz, amelyet a keretben részt vevő partner vagy annak valamely társult vállalata bocsátott ki.

Ha a szükséges információk a hitelintézet rendelkezésére állnak, a hitelkeretektől és likviditási keretektől lehívható maximális összeget a partner saját kötelezettségeire vagy az előre meghatározott, szerződésben rögzített, 30 naptári napos időszakban esedékessé váló lehívási ütemtervre tekintettel lehívható legmagasabb összegként kell meghatározni.

- (3) Ha lakossági betét kitétségi osztályhoz tartozónak minősülnek, a le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretektől és a le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási keretektől a következő 30 naptári napon belül lehívható maximális összegre 5 %-os szorzót kell alkalmazni.

- (4) Az alábbi feltételek teljesülése esetén a le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretektől 30 naptári napon belül lehívható maximális összegre 10 %-os szorzót kell alkalmazni:

- a) nem minősülnek lakossági betét kitétségi osztályba tartozónak;
- b) olyan ügyfélnek nyújtották, aki nem pénzügyi ügyfél, ideértve a pénzügyi szektoron kívüli vállalkozásokat, a kormányzatokat, a központi bankokat, a multilaterális fejlesztési bankokat és a közszektorbéli intézményeket;
- c) nem olyan célból nyújtották, hogy helyettesítse az ügyfél finanszírozását, olyan esetekben, amikor az a finanszírozási szükségletét a pénzügyi piacokon nem tudja fedezni.

- (5) A folyósítási kötelezettséget tartalmazó le nem hívott likviditási keretből a következő 30 naptári napon belül lehívható maximális összegre 30 %-os szorzót kell alkalmazni a (4) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülése esetén, és 40 %-ot a magánbefektetési társaságnak nyújtott keretek esetében.

▼M1

- (6) Azon folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási keret le nem hívott összegét, amelyet azzal a céllal bocsátottak valamely különleges célú gazdasági egység rendelkezésére, hogy az a pénzügyi ügyfélnek nem minősülő ügyfelektől értékpapírokon kívüli eszközöket vásárolhasson, 10 %-kal kell megszorozni olyan mértékben, amilyen mértékben az meghaladja az adott különleges célú gazdasági egység ügyfelektől vásárolt eszközeinek összegét, és ha a lehívható maximális összeget a szerződés a vásárolt eszközök összegére korlátozza.

▼B

- (7) A 16. cikkben említett rendszerhez vagy hálózathoz tartozó központi hitelintézetnek 75 %-os szorzót kell alkalmaznia a tag hitelintézet rendelkezésére tartott likviditásfinanszírozásra, ha a tag hitelintézet a likviditásfinanszírozást a 16. cikk (2) bekezdésének megfelelően likvid eszközként kezelheti. A 75 %-os kiáramlási arányt a likviditásfinanszírozás rendelkezésre tartott tőkeösszegére kell alkalmazni.

▼B

(8) Az egyéb le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó hitelkeretektől és le nem hívott, folyósítási kötelezettséget tartalmazó likviditási keretektől 30 naptári napon belül lehívható maximális összegre a hitelintézetnek az alábbiak szerinti megfelelő kiáramlási arányt kell alkalmaznia:

- a) 40 % a hitelintézeteknek nyújtott hitel- és likviditási keretekre és más szabályozott pénzügyi intézményeknek, például biztosítóknak, befektetési vállalkozásoknak, KBF-eknek vagy nem nyílt végű befektetési formának nyújtott hitelkeretekre;
- b) 100 % a hitelintézet által a (6) bekezdésben említettektől eltérő különleges célú gazdasági egységeknek nyújtott likviditási keretekre, és az olyan megállapodásokra, amelyek értelmében az intézménynek valamely különleges célú gazdasági egységtől kell eszközt vásárolnia vagy csereügylet keretében átvennie;
- c) 100 % az a) és b) pontban és az (1)–(7) bekezdésben nem említett pénzügyi ügyfeleknek nyújtott hitel- és likviditási keretekre.

(9) Az (1)–(8) bekezdéstől eltérve, az a hitelintézet, amelyet legalább egy tagállam központi vagy regionális kormányzata hozott létre vagy támogat, a (3)–(4) bekezdésekben meghatározott kezelést olyan hitelkeretekre és likviditási keretekre is alkalmazhatja, amelyeket valamely kedvezményes hitelt nyújtóknak kedvezményes hitelek közvetett vagy közvetlen finanszírozásának kizárólagos céljával biztosítanak, feltéve, hogy ezek a hitelek megfelelnek a kiáramlási arányokra vonatkozó, a (3) és (4) bekezdésben említett követelményeknek.

▼M1

A 32. cikk (3) bekezdésének g) pontjától eltérve a közvetítőként eljáró hitelintézet szimmetrikus ki- és beáramlást alkalmazhat, ha a kedvezményes hiteleket továbbadott hiteleként nyújtják közvetítőként eljáró másik hitelintézet közvetítésével. A beáramlást és a kiáramlást a folyósítási kötelezettséget tartalmazó, le nem hívott kapott és nyújtott hitelkeretre vagy likviditási keretre az e bekezdés első albekezdése értelmében alkalmazandó ráta alkalmazásával és az e bekezdés alapján előírt egyéb feltételek és követelmények tiszteletben tartásával kell kiszámítani.

▼B

Az e bekezdésben említett kedvezményes hitel kizárólag nem pénzügyi ügyfélnek nyújtható, piaci alapot kizárva, non-profit jelleggel, az Unió vagy az adott tagállam központi vagy regionális kormányzata közpolitikai céljainak előmozdítása érdekében. Az ilyen keretektől csak a kedvezményes kölcsön iránti ésszerűen várható keresletet követően és csak a kereslet összegéig lehet forrásokat hívni, azzal a feltétellel, hogy a folyósított összegek felhasználásáról később jelentés készül.

▼M1

▼ M1*31a. cikk***Az e fejezet egyéb rendelkezései alá nem tartozó kötelezettségekből és kötelezettségvállalásokból eredő kiáramlások**

(1) A hitelintézetnek 100 %-os kiáramlási arányt kell alkalmaznia a 30 naptári napon belül esedékessé váló, a 24–31. cikkben említetteken kívüli valamennyi kötelezettségre.

(2) Ha a 24–31. cikkben említett kötelezettségvállalásokon kívüli, a nem pénzügyi ügyfeleknek 30 naptári napon belül nyújtandó finanszírozásra vonatkozó valamennyi szerződéses kötelezettségvállalás összege meghaladja az ezen nem pénzügyi ügyfelektől származó, a 32. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerint számított beáramlás összegét, a többletre 100 % kiáramlási arányt kell alkalmazni. E bekezdés alkalmazásában nem pénzügyi ügyfélnek minősülnek egyebek mellett a természetes személyek, a kkv-k, a vállalkozások, a kormányzatok, a multilaterális fejlesztési bankok és a közszektorbeli intézmények, de nem minősülnek annak a pénzügyi ügyfelek és a központi bankok.

▼ B*3. FEJEZET***Likviditásbeáramlás***32. cikk***Beáramlások**

(1) A likviditásbeáramlást 30 naptári napos időszak tekintetében kell mérni. Kizárólag az olyan kivettségekből származó szerződéses beáramlásokat lehet figyelembe venni, amelyek még nem késedelmesek, és amelyek esetében a hitelintézetnek 30 naptári napos időszakon belül nincs oka nemteljesítést feltételezni.

▼ M1

(2) A hitelintézetek az (1) bekezdésben említett beáramlásokra 100 %-os beáramlási arányt alkalmaznak, beleértve különösen a következő beáramlásokat:

- a) a központi bankoktól és a pénzügyi ügyfelektől esedékes, legfeljebb 30 naptári napos hátralevő futamidejű pénzüsszegek;
- b) az 575/2013/EU rendelet 162. cikke (3) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett kereskedelemfinanszírozási ügyletekből esedékes, legfeljebb 30 naptári napos hátralevő futamidejű pénzüsszegek;
- c) 30 naptári napon belül lejáró értékpapírokból esedékes pénzüsszegek;
- d) a főbb indexekben lévő részvényjellegű eszközökben tartott pozíciókból esedékes összegek, feltéve, hogy a likvid eszközöket csak egyszer veszik figyelembe. Ezek a pénzüsszegek magukban foglalják a szerződés alapján 30 naptári napon belül esedékessé váló pénzüsszegeket, mint például a főbb indexekből származó készpénz-osztalékot és a már értékesített, de még el nem számolt részvényjellegű eszközök után járó készpénzt, ha azokat nem veszik figyelembe likvid eszközökként a II. címnek megfelelően.

▼ **MI**

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az e bekezdésben meghatározott beáramlásokra a következő követelmények alkalmazandók:

a) a nem pénzügyi ügyfelektől esedékes, legfeljebb 30 naptári napos hátralevő futamidejű, tőketörlesztési célú pénzügyi ügyletekből vagy lejáratott értékpapírokból származó összegek kivételével – értékük 50 %-ával csökkenteni kell. E pont alkalmazásában a »nem pénzügyi ügyfelek« jelentése megegyezik a 31a. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal. A 31. cikk (9) bekezdésének második albekezdésében említett, közvetítőként eljáró azon hitelintézetek, amelyek javára legalább egy tagállam központi vagy regionális kormányzata által létrehozott és támogatott hitelintézet kötelezettséget vállalt annak érdekében, hogy a közvetítőként eljáró hitelintézet kedvezményes hitelt folyósítson egy végső kedvezményezettnek, vagy amelyek tekintetében hasonló kötelezettséget vállalt egy multilaterális fejlesztési bank vagy közszektorbeli intézmény, a kedvezményes hitel nyújtására vonatkozó megfelelő kötelezettségre alkalmazott kiáramlás összegéig beáramlást vehetnek figyelembe;

b) az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének (2) és (3) pontjában meghatározott, legfeljebb 30 naptári napos hátralevő futamidejűvel rendelkező fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből eredő pénzügyi összegeket meg kell szorozni a következőkkel:

- i. 0 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 10. cikke szerint az 1. szintű eszközök 10. cikkben említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek, a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett, rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével;
- ii. 7 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 10. cikke szerint a 10. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett kategóriába tartozó likvid eszköznek minősülnek;
- iii. 15 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 11. cikke szerint a 2A. szintű eszközök 11. cikkben említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek;
- iv. 25 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 13. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i., ii. vagy iv. alpontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnek;

▼ M1

- v. 30 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 12. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 12. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- vi. 35 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 13. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának iii. vagy v. alpontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- vii. 50 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 12. cikke szerint a 2B. szintű eszközök 12. cikk (1) bekezdése b), c) vagy f) pontjában említett bármelyik kategóriájába tartozó likvid eszköznek minősülnének;
- viii. az e rendelet 15. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően meghatározott minimális százalékos haircut, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek – függetlenül attól, hogy újra felhasználják-e azokat más ügyletben – e rendelet 7. és 15. cikke szerint a mögöttes likvid eszközökkel azonos szintű KBF-részvényeknek vagy befektetési jegyeknek minősülnének;
- ix. 100 %, ha azokat olyan eszközök fedezik, amelyek nem tartoznak e pont i–viii. alpontja alá.

Nem vehető figyelembe azonban beáramlás, ha a biztosítékot a hitelintézet a 30. cikk (5) bekezdése második mondatának megfelelően rövid pozíció fedezésére használja fel;

- c) a szerződéses, a következő 30 naptári napon belül lejáró, illikvid biztosítékkal fedezett, értékpapír-ügyletbe kapcsolódó letéti hitelekkel származó pénzeszközökre 50 %-os beáramlási arány alkalmazható. Ezeket a beáramlásokat kizárólag akkor lehet figyelembe venni, ha a hitelintézet nem használja a hitelre eredetileg kapott biztosítékot rövid pozíciók fedezeteként;
- d) azokat az esedékes pénzeszegeket, amelyeket az ezekkel a pénzeszközökkel tartozó hitelintézet a 27. cikknek megfelelően kezel, a 27. cikk (3) bekezdésében említett központi intézménynél elhelyezett betétek kivételével, a megfelelő szimmetrikus beáramlási aránnyal kell megszorozni. Ha nem állapítható meg a kapcsolódó arány, 5 %-os beáramlási arányt kell alkalmazni;
- e) a 30 naptári napon belül lejáró biztosítéki csereügyletek és más hasonló formájú ügyletek beáramláshoz vezetnek, ha a kölcsönadott eszközre a 2. fejezet szerint alacsonyabb haircut alkalmazandó, mint a kölcsönvett eszközre. A beáramlást úgy kell kiszámítani, hogy a kölcsönadott eszköz piaci értékét meg kell szorozni a b) ponttal

▼ M1

összhangban meghatározott, a kölcsönvett eszközre vonatkozó beáramlási arány és a kölcsönadott eszközre vonatkozó beáramlási arány különbségével. E számítás során 100 %-os haircutot kell alkalmazni azokra az eszközökre, amelyek nem minősülnek likvid eszköznek;

f) amennyiben a 30 naptári napon belül lejáró fordított repoügylet, értékpapír-kölcsönzés, biztosítéki csereügyletek vagy más hasonló formájú ügyletek keretében kapott biztosítékot olyan rövid pozíciók fedezésére használják, amelyeket 30 naptári napon túlra meg lehet hosszabbítani, a hitelintézetnek azt kell feltételeznie, hogy az ilyen fordított repoügyletet, értékpapír-kölcsönzést, biztosítéki csereügyletet vagy más, hasonló formájú ügyletet megújítják, és ezek miatt nem lesz szükség készpénzbeáramlásra a rövid pozíció további fedezése vagy az érintett értékpapírok újbóli megvásárlása érdekében. A rövid pozíciók egyaránt magukban foglalják azt az esetet, amikor a megfelelő nyilvántartásban a hitelintézet rövidre eladással értékesített értékpapírt azonnali ügyletben kereskedési vagy fedezeti stratégia részeként, és azt az esetet is, amikor a hitelintézet a megfelelő nyilvántartásban kölcsönvett egy értékpapírt egy adott időszakra, és kölcsönadta az értékpapírt egy hosszabb időszakra;

g) a le nem hívott hitelkereteket vagy likviditási kereteket és az egyéb kapott kötelezettségvállalásokat, beleértve a központi bankoktól származó, le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó likviditási kereteket, a 31. cikk (9) bekezdésének második albekezdésében és a 34. cikkben említettek kivételével nem lehet beáramlásként figyelembe venni.

h) azokból az értékpapírokból származó pénzeszközöket, amelyeket maga a hitelintézet vagy olyan különleges célú gazdasági egység bocsátott ki, amellyel a hitelintézet szoros kapcsolatban áll, nettó alapon kell figyelembe venni az e cikknek megfelelően a mögöttes eszközre alkalmazandó beáramlási arány alapján alkalmazott beáramlási aránnyal;

i) azokat a hiteleket, amelyeknek szerződéses zárónapja nincs meghatározva, 20 %-os beáramlási aránnyal kell figyelembe venni, feltéve, hogy a szerződés lehetővé teszi a hitelintézet számára az elállást vagy a 30 naptári napon belüli kifizetés kérését.

▼ B

(4) A (3) bekezdés a) pontja nem alkalmazandó azon, az 575/2013/EU rendelet 192. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből esedékes pénzüsszegekre, amely ügyletek biztosítékául likvid eszközök szolgálnak a II. címmel összhangban, a (3) bekezdés b) pontjában említettek szerint. Az ügyfelek kereskedési eszközeinek védelmére vonatkozó szabályozói követelményekkel összhangban elkülönített számlákon tartott egyenlegek felszabadításából származó beáramlások teljes mértékben veendő figyelembe, feltéve, hogy ezeket az elkülönített számlákat a II. címben meghatározott likvid eszközökben tartják.

▼ M1

(5) Az 575/2013/EU rendelet II. mellékletében felsorolt ügyletekből és a hitelderivatívákból eredő, 30 naptári nap alatt várható ki- és beáramlásokat nettó alapon kell kiszámítani a 21. cikkel összhangban, és azokat 100 %-os beáramlási aránnyal kell megszorozni nettó beáramlás esetén.

▼ B

(6) A hitelintézet nem veheti figyelembe a II. címben említett likvid eszközökből származó beáramlásokat, kivéve az eszközök után esedékesse váló azon kifizetéseket, amelyeket az eszköz piaci értéke nem tükröz.

(7) A hitelintézet az újonnan vállalt kötelezettségekből származó beáramlásokat nem veheti figyelembe.

(8) A hitelintézet azon likviditásbeáramlásokat, amelyek devizakiviteli-/behozatali korlátozásokat alkalmazó harmadik országokban esedékesek, vagy amelyek nem konvertibilis pénznemben denomináltak, csak az adott harmadik országban vagy az adott pénznemben denominált kiáramlásoknak megfelelő mértékig veheti figyelembe.

*33. cikk***A beáramlások felső korlátja**

(1) A hitelintézetnek a likviditáskiáramlások 2. fejezetben meghatározott teljes összegének 75 %-ában kell korlátoznia a likviditásbeáramlások figyelembevételét, kivéve a (2), a (3) vagy a (4) bekezdésnek megfelelően mentesített beáramlásokat.

(2) Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását követően a hitelintézet részben vagy egészben mentesítheti az (1) bekezdésben említett felső korlát alól a következő likviditásbeáramlásokat:

- a) olyan beáramlások, amelyeknél a likviditás biztosítója a hitelintézet anyavállalata vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalatnak egy másik leányvállalata vagy a hitelintézettel 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kapcsolatban álló vállalkozás;
- b) az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (6) vagy (7) bekezdésében meghatározott kezelés alá tartozó szervezetek csoportjához tartozó más hitelintézetnél elhelyezett betétekből származó beáramlások;
- c) a 26. cikkben említett beáramlások, köztük a jelzáloghitelezéshez kapcsolódó hitelek, vagy a 31. cikk (9) bekezdésében említett kedvezményes hitelek, továbbá azoktól a multilaterális fejlesztési bankoktól vagy közszektorbeli intézményektől származó beáramlásokat, amelyeken keresztül a hitelintézet közvetített.

(3) Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását követően a szakosított hitelintézetek mentesülhetnek a beáramlások felső korlátja alól, ha fő tevékenységük lízing és faktoring, kivéve a (4) bekezdésben felsorolt tevékenységeket, és az (5) bekezdésben foglalt feltételek teljesülésének esetét.

▼B

(4) Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását követően, a szakosított hitelintézetek az (5) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése esetén 90 %-os felső korlátot alkalmazhatnak, ha a fő tevékenységük:

- a) gépjármű-vásárlás finanszírozása;
- b) a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott fogyasztói hitel.

(5) A (3) bekezdésben említett hitelintézet akkor mentesülhet a beáramlásokra vonatkozó felső korlát alól és a (4) bekezdésben említett hitelintézet akkor alkalmazhatja a magasabb 90 %-os felső korlátot, ha megfelel a következő feltételeknek:

- a) az alábbi tényezőket figyelembe véve az üzleti tevékenység alacsony likviditási kockázati profilú:
 - i. a beáramlások időben egybe esnek a kiáramlásokkal;
 - ii. egyedi szinten a hitelintézet lakossági betétekből való finanszírozása nem jelentős;
- b) egyedi szinten a (3) vagy (4) bekezdésben említett fő tevékenység aránya meghaladja a mérlegfőösszeg 80 %-át;
- c) az eltérést az éves jelentésben nyilvánosságra hozzák.

Az illetékes hatóság – indoklást mellékelve – tájékoztatja az EBH-t a mentesült vagy magasabb felső korlátot alkalmazó szakosított hitelintézetekről. Az EBH közzéteszi és frissíti a mentesült vagy magasabb felső korlátot alkalmazó szakosított hitelintézetek jegyzékét. Az EBH jogosult igazoló dokumentumokat kérni.

(6) Az illetékes hatóság jóváhagyása esetén a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott mentességek egyedi és a 2. cikk (3) bekezdése e) pontjának megfelelően összevont alapon is alkalmazhatók.

(7) A hitelintézetnek az e rendelet II. mellékletében meghatározott képlet alkalmazásával a beáramlási felső korlátot figyelembe véve kell meghatároznia a nettó likviditáskiáramlás összegét.

*34. cikk***Csoporton vagy intézményvédelmi rendszeren belüli beáramlások**

(1) A 32. cikk (3) bekezdésének g) pontjától eltérve, az illetékes hatóság a le nem hívott hitelkeretekre és likviditási keretekre valamennyi alábbi feltétel teljesülése esetén eseti alapon magasabb beáramlási arány alkalmazását engedélyezheti:

- a) mind a likviditás biztosítója, mind a likviditás kedvezményezettje alacsony likviditáskockázati profilt mutat az (1) bekezdés alapján javasolt magasabb beáramlási arány alkalmazását és az említett bekezdés c) pontjában említett kiáramlási arány alkalmazását követően;

▼B

- b) a partner a hitelintézet anyavállalata vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalatnak egy másik leányvállalata vagy a hitelintézzel a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kapcsolatban áll, vagy az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagja vagy az 575/2013/EU rendelet 10. cikkében említett hálózat vagy szövetkezeti csoport központi intézménye vagy társult tagja;
- c) a likviditás biztosítója a likviditásikockázat-kezelési tevékenysége során megfelelő módon figyelembe veszi a likviditás kedvezményezettjének likviditáskockázati profilját.
- d) a hitelintézet és a partner székhelye ugyanabban a tagállamban van.

(2) Ha a hitelintézet és a partner hitelintézet székhelye más tagállamban van, az illetékes hatóság eltekinthet az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott feltétel alkalmasától, ha az (1) bekezdésben foglalt kritériumokon kívül az alábbi a)–c) kiegészítő objektív kritériumok is teljesülnek:

▼M1

- a) mind a likviditás biztosítója, mind a likviditás kedvezményezettje alacsony likviditási kockázati profillal rendelkezik;

▼B

- b) jogilag kötelező erejű megállapodás és kötelezettségvállalás áll fenn a csoport tagjai között a hitel- vagy likviditási keretet illetően;

▼M1

- c) a likviditás biztosítója a likviditásikockázat-kezelési tevékenysége során megfelelő módon figyelembe vette a likviditás kedvezményezettjének likviditáskockázati profilját.

▼B

Az illetékes hatóságok teljes körűen egyeztetnek az 575/2013/EU rendelet 20. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően annak meghatározása céljából, hogy az e bekezdésben meghatározott kiegészítő kritériumok teljesülnek-e.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott kiegészítő kritériumok teljesülése esetén a likviditás kedvezményezettjének illetékes hatósága legfeljebb 40 %-os kedvezményes beáramlási arányt alkalmazhat. Mindazonáltal mindkét illetékes hatóság jóváhagyása szükséges a 40 %-ot meghaladó kedvezményes arányhoz, amelyet szimmetrikusan kell alkalmazni.

Ha 40 %-ot meghaladó kedvezményes beáramlási arány alkalmazásának engedélyezésére kerül sor, az illetékes hatóság tájékoztatja az EBH-t a (2) bekezdésben említett folyamat eredményéről. Az illetékes hatóságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia az ilyen magasabb beáramlásokra vonatkozó feltételek teljesülését.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

35. cikk

Tagállam által garantált banki eszközökkel kapcsolatos szerzett jogok

(1) Valamely tagállam központi kormányzatának garanciáját élvező hitelintézet által kibocsátott eszközök kizárólag akkor minősülnek 1. szintű eszköznek, ha

- a) a garanciát maximalizált összegben nyújtották, illetve tartják rendelkezésre 2014. június 30. előtt;
- b) a garancia közvetlen, explicit, visszavonhatatlan és feltétel nélküli, és nemteljesítés esetén fedezi az esedékes tőke- és kamattörlesztést.

(2) Ha a garantőr valamely tagállam regionális kormányzata vagy helyi hatósága, a garantált eszköz kizárólag akkor minősül 1. szintű eszköznek, ha a regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni kitétségeket a központi kormányzattal szembeni kitétségeként kezelik az 575/2013/EU rendelet 115. cikke (2) bekezdésének megfelelően és a garancia megfelel az (1) bekezdésben foglalt követelményeknek.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett eszközök mindaddig 1. szintűnek minősülnek, amíg az érintett kibocsátóval vagy eszközeivel kapcsolatban a garancia – adott esetben időről időre módosítva vagy helyettesítve – él. Akkor is, ha a kibocsátó vagy eszközei javára kibocsátott garancia összege 2014. június 30-a után bármikor megemelésre kerül, az eszközök kizárólag az ezen időpont előtt rendelkezésre tartott garancia maximális összegéig minősülnek likvid eszköznek.

(4) Az ebben a cikkben említett eszközökre ugyanazok a követelmények alkalmazandók, mint amelyek az e rendelet értelmében azokra az 1. szintű eszközökre vonatkoznak, amelyek a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett központi vagy regionális kormányzatok, helyi hatóságok vagy a közszektorbeli intézmények tartozásait képviselik, vagy általuk garantáltak.

(5) Ha a hitelintézet vagy eszközei egy garanciarendszer kedvezményezettjei, e cikk alkalmazásában a rendszert mint egészet kell garanciának tekinteni.

36. cikk

Tagállami támogatásban részesülő, értékvesztett eszközöket kezelő intézményekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) 2023. december 31-ig az alábbi tagállami támogatásban részesülő, értékvesztett eszközöket kezelő intézmények által kibocsátott elsőbbségi kötvények minősülnek 1. szintű eszközöknek:

▼B

- a) Írország: National Asset Management Agency (NAMA);
- b) Spanyolország: a Sociedad de Gestión de Activos Procedentes de la Reestructuración Bancaria, S.A. (SAREB);
- c) Szlovénia: Bankieszköz-kezelő Társaság, amely a Szlovén Köztársaságnak a bankok stabilitásának erősítésére irányuló intézkedéseiről szóló törvény keretében jött létre.

(2) Az (1) bekezdésben említett eszközökre ugyanazok a követelmények alkalmazandók, mint amelyek az e rendelet értelmében azokra az 1. szintű eszközökre vonatkoznak, amelyek a 10. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett központi vagy regionális kormányzatok, helyi hatóságok vagy a közszektorbeli intézmények tartozásait képviselik, vagy általuk garantáltak.

*37. cikk***A lakóingatlannal fedezett hitelekkel fedezett értékpapírosításokra vonatkozó átmeneti rendelkezések**

(1) A 13. cikktől eltérve, a 2015. október 1. előtti olyan értékpapírosítások, amelyeknek mögöttes kitétségei lakóingatlannal fedezett hitelek a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i. alpontjában említettek szerint, 2B. szintű eszköznek minősülnek, ha a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i. alpontjában meghatározott, a hitel fedezettségére vagy a hitel/jövedelem arányra vonatkozó követelmények kivételével a 13. cikkben meghatározott összes követelményt teljesítik.

(2) A 13. cikktől eltérve, a 2015. október 1. utáni azon értékpapírosítások, amelyeknek mögöttes kitétségei olyan lakóingatlannal fedezett hitelek a 13. cikk (2) bekezdése g) pontjának i. alpontjában említettek szerint, amelyek nem teljesítik az említett pontban meghatározott, átlagos fedezettségre vagy hitel/jövedelem arányra vonatkozó követelményeket, 2025. október 1-jéig 2B. szintű eszköznek minősülnek, feltéve, hogy a mögöttes kitétségek olyan lakóingatlannal fedezett hitelek, amelyek az odaitélésük időpontjában nem tartoztak a hitel/jövedelem arányt szabályozó nemzeti jogszabály hatálya alá, és az ilyen lakáshiteleket 2015. október 1-jét megelőzően ítélték oda.

*38. cikk***A likviditásfedezeti ráta bevezetésére vonatkozó átmeneti rendelkezések**

(1) Az 575/2013/EU rendelet 460. cikkének (2) bekezdésével összhangban, a 4. cikkben meghatározott likviditásfedezeti rátát az alábbiak szerint kell bevezetni:

- a) a likviditásfedezeti követelmény 60 %-a 2015. október 1-jétől;
- b) 70 % 2016. január 1-jétől;

▼B

- c) 80 % 2017. január 1-jétől;
- d) 100 % 2018. január 1-jétől.

(2) Az 575/2013/EU rendelet 412. cikkének (5) bekezdésével összhangban, a tagállamok vagy az illetékes hatóságok előírhatják a tagállami szinten engedélyezett hitelintézetek vagy azok valamely alcsoportja számára, hogy a kötelező likviditásfedezeti minimumkövetelményeknek az e rendelettel összhangban történő, teljes, 100 %-os szinten való bevezetéséig is feleljenek meg magasabb, legfeljebb 100 %-os likviditásfedezeti követelménynek.

*39. cikk***Hatálybalépés**

E rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendeletet 2015. október 1-jétől kell alkalmazni.

E rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼B*I. MELLÉKLET***A likviditási puffer összetételének meghatározására alkalmazandó képletek**

1. A hitelintézetnek az e mellékletben ismertetett képleteket kell alkalmaznia likviditási pufferének 17. cikk szerinti meghatározására.
2. A likviditási puffer számítása: a számítás időpontjától a hitelintézet likviditási puffere egyenlő:
 - a) az 1. szintű eszközök összegével; plusz
 - b) a 2A. szintű eszközök összegével; plusz
 - c) a 2 B. szintű eszközök összegével;
 csökkentve az alábbiak közül a kisebb összegűvel:
 - d) a), b) és c) összege; vagy
 - e) az e melléklet 3. és 4. pontja szerint kiszámított „likvideszköztöbblet” összege.

▼M1

- (3) A »likvideszköztöbblet« összege: ez az összeg az alábbiakban meghatározott elemeket tartalmazza:
 - a) a nem fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege, amely egyenlő azon összes – 1. szintű fedezett kötvényeket nem tartalmazó – 1. szintű likvid eszköz haircutok alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezettkölcsön-ügylet vagy biztosítéki csereügylet kifizésakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél;
 - b) a fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 1. szintű fedezett kötvény haircutok alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezettkölcsön-ügylet vagy biztosítéki csereügylet kifizésakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél;
 - c) a 2A. szintű eszközök kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 2A. szintű eszköz haircutok alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezettkölcsön-ügylet vagy biztosítéki csereügylet kifizésakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél; továbbá
 - d) a 2B. szintű eszközök kiigazított összege, amely egyenlő azon összes 2B. szintű eszköz haircutok alkalmazása utáni értékével, amellyel a hitelintézet a számítás napjától számított 30 naptári napon belül lejáró bármely fedezett finanszírozási ügylet, fedezettkölcsön-ügylet vagy biztosítéki csereügylet kifizésakor rendelkezne, ha a hitelintézet és az ügyleti partner az ügyletnek legalább az egyik oldalán likvid eszközöket cserél.

▼B

4. A „likvideszköztöbblet összegének” számítása: ez az összeg egyenlő:

▼ B

- a) a nem fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege; plusz
 - b) a fedezett, 1. szintű kötvények kiigazított összege; plusz
 - c) a 2A. szintű eszközök kiigazított összege; plusz
 - d) a 2 B. szintű eszközök kiigazított összege;
- csökkentve az alábbiak közül a kisebb összegűvel:
- e) a), b) c) és d) összege;
 - f) $100/30 \times a$);
 - g) $100/60 \times a$ és b) összege;
 - h) $100/85 \times a$), b) és c) összege.

▼ M1

▼B*II. MELLÉKLET***A nettó likviditáskiáramlás kiszámítására alkalmazandó képletek**

NLO = Nettó likviditáskiáramlás

TO = Összes kiáramlás

TI = Összes beáramlás

FEI = Teljes egészükben mentesített beáramlások

IHC = Beáramlások a kiáramlások 90 %-ának megfelelő, magasabb felső korláttal

IC = Beáramlások a kiáramlások 75 %-ának megfelelő felső korláttal

A nettó likviditáskiáramlás összege: a teljes kiáramlás mínusz a felső korlát alól teljesen mentesített beáramlások miatti csökkentés, mínusz a 90 %-os felső korlát alá tartozó beáramlások miatti csökkentés, mínusz a 75 %-os felső korlát alá tartozó beáramlások miatti csökkentés

$$NLO = TO - \text{MIN}(FEI, TO) - \text{MIN}(IHC, 0,9 * \text{MAX}(TO - FEI, 0)) - \text{MIN}(IC, 0,75 * \text{MAX}(TO - FEI - IHC/0,9, 0))$$